

50 jaar de Betteld

— 1972 - 2022 —

Betteld Group
Goed ontmoeten

Berfus en Annie Hobelman

Eerste kampeerder in 1972

Medaille-uitreiking

Zand verzetten met 2 PK

De Betteld een halve eeuw

Al vijftig jaar! Er is onbeschrijfelijk veel gebeurd, maar dat woord past natuurlijk niet bij dit mooie jubileumboek, we doen juist heel erg ons best om heel veel zaken hierin op te schrijven. Wat is een halve eeuw dan veel en lang, maar toch kan ik me heel veel dingen nog levendig herinneren, zoals de aankomst van de allereerste kampeerder met Pinksteren in 1972. Met ome Derk, aannemer en broer van m'n moeder, hadden we ons eerste sanitaire gebouwtje neergezet; het cement was amper droog.

Dat het een camping zou worden met een geestelijke missie, dat kwam door m'n vader. Het Woord, het volgen van Jezus en Gods koninkrijk waren zijn leven en z'n passie. Wat in z'n hart zat, werd zichtbaar in alles wat hij wilde neerzetten en dat gaat nu al vijftig jaar gestaag door.

Wat was de wereld anders vijftig jaar geleden. M'n vader deed alles met het paard, ploegen en zelfs zand verzetten deden we met 2 PK. Vader Bertus was uiterst conservatief, maar toch was De Betteld met het bedienen van een nichemarkt een regelrechte innovatie, een primeur in Europa die best veel navolging kreeg. Dat zagen we later bij de samenwerkingsverbanden waar we in participeerden. Innovatief bleven we, we werden drie maal genomineerd voor innovatief ondernemerschap. Dat was door de RECRON, de ANWB en NORT.

Wat maak je dan veel mee in vijftig jaar. Ontzettend prachtige en ontroerende dingen kwamen voorbij. Het mooiste vind ik het als ik zie dat jonge mensen een keus maken om Jezus te aanvaarden en te volgen. Natuurlijk was er ook wel eens teleurstelling. We waren in een bepaalde fase bijna failliet, we verloren mensen om ons heen, waaronder vader die maar 59 werd. Moeder Annie

daarentegen werd bijna 94. Ze was ongeveer veertig jaar weduwe, maar ze had gelukkig veel lieve mensen om zich heen waaronder ome Bernard Wolsink. Moeder was de meest positieve vrouw die ik ken, misschien wel iets te positief. En dat mijn broer Marten uit de zaak vertrok, vonden we beiden enorm heftig.

Dat De Betteld zou doorgroeien naar meer vestigingen was een wonder. Dat had niemand bedacht, het kwam uit de hemel vallen. Dat zal ook nog wel doorgaan zoals het er nu uitziet.

U kunt er allemaal over lezen. Het boek zou veel dikker kunnen worden, maar we hebben ons best gedaan om de mooiste highlights van de afgelopen 50 jaar enigszins te vatten in woord en in beeld. Ik wens u veel lees- en kijkplezier. Hopelijk tot ziens op De Betteld.

Gerhard Hobelman, mede namens de hele familie en het Betteldteam.

Colofon

© 2022

Dit is een uitgave van

De Betteld Group
Aaltenseweg 11
7021 HR, Zelhem
+31 364 627200

www.betteld.nl
gerhard@betteldgroup.com

Redactie: Gerhard Hobelman, Eva Bulten, Joke Tan

Eindredactie: Joke Tan, tekstpartner.net

Vormgeving: Eva Bulten

Druk: DrukCase, Zwolle

Coverfoto: archief familie Hobelman

Inhoud

50 jaar Betteld

De familie Hobelman om tafel	6
Klaas Kruit	14
Dato Steenhuis	18
Stichtingsleden vertellen	24
Nostalgie: uit de oude doos	40
Christelijke Caravan Club	38
Betteld vestigingen aan het woord	48
50 jaar een merk	60
Wim Grandia	78

Persoonlijk

Geertje van der Kam	17
Say yes!	28
Eddie Bakker	29
Carlino Bus	46
EMDC	68
Anneke ten Klooster	72

Column

Marten en Ina Hobelman	12
Geertje van de Kam	16
Rene Rolevink	17
Aad van der Sande	20
Aart Haverkamp	21
Henk Binnendijk	23
Karim Landoulsi	70

Levensveranderend

Gebedsteam	32
Wilkin van de Kamp	33
Betteldhuwelijk: Peter en Tineke	44
Christian Tan	56
Royal Mission	61
Chrissy-anne & Gert Jan	66

Zeg het met muziek

Elly en Rikkert	37
Sarah Ben Hamida	73
Hemeltijd	76

Levensveranderend

In gesprek met Gerhard Hobelman en zijn zonen Bas, Sjoerd en Niek

De Betteld is een plek die voor veel mensen levensveranderend is geweest en nog is. Dat gold allereerst voor de familie zelf. Voor Gerhard en zijn broer Marten, met wie hij tot 2008 samen het park in Zelhem leidde. Ook voor hun vrouwen en kinderen.

Gerhard Hobelman: 'Heel mooi aan de Betteld is het interkerkelijk karakter waar veel denominaties zich bij thuis voelen. Mensen respecteren elkaar en houden van elkaar, ondanks verschillen, rondom Gods Woord. Ook zijn hier mensen tot geloof gekomen en gegroeid in geloof.'

Bevestiging

'Ik had gezien dat mijn vader altijd erg hard moest werken, en wist zeker dat ik geen boer wilde worden', zegt Gerhard Hobelman nu vijftig jaar later. Met vriendjes was ik een keer op een camping in Hoenderloo geweest, dus zei ik tegen mijn vader: "Waarom begin je geen camping?" Dus eigenlijk kwam het idee van mij', zegt hij lachend.

'Toen ik mijn ouders voorstelde om met de boerderij te stoppen en op het erf een camping te beginnen, zagen ze dat ons gebied in het streekplan van de provincie Gelderland werd aangemerkt voor landbouw "met de mogelijkheid voor recreatie". De weg was dus in feite politiek gezien al geplaveid. Zo heeft God het idee bevestigd en daarna startte hij in 1972 met De Betteld.'

Vader Bertus Hobelman wilde graag het evangelie doorgeven, dus werd het een christelijke camping met een grote tent waar de Bijbel werd geopend en liederen werden gezongen. Hij deed dat samen met zijn vrouw Annie. Vlak voordat hij stierf in 1979 vroeg hij onder andere zijn oudste zoon Gerhard om het werk voort te zetten. Hij begreep dat zijn vader daarmee vooral doelde op het verder uitdragen van Gods werk. Gerhard: 'Ik heb op dat moment mijn leven aan God gegeven. Ik wil net als mijn vader destijds dat God Zijn Koninkrijk kan uitbouwen via ons werk. In de beginjaren deed ik het samen met

mijn broer Marten, wij waren eindverantwoordelijk. We hebben 29 jaar de scepter gezwaaid en daarna koos hij er voor om buiten de Betteld verder te gaan. Dat proces was voor ons beide een erg zware dobber. Je kunt er ook over lezen in het artikel dat Marten en Ina schreven.' 'Jannita en ik leerden elkaar kennen in de jeugdgroep van de Baptistengemeente te Doetinchem. God had al tot het hart van Jannita gesproken over onze relatie.

Gods leiding

God heeft van het begin af aan merkbaar leiding gegeven. Dat gold voor Gerhard en Jannita persoonlijk, als gezin en ook voor het werk in De Betteld.

'Een Bijbeltekst die centraal heeft gestaan in de afgelopen vijftig jaar komt uit 1 Korintiërs 2:2, vertelt Gerhard. 'Daar staat: "Want ik had me voorgenomen niets anders onder u te weten dan Jezus Christus, en die gekruisigd." Dat betekent dat we ons focussen op de kern van het evangelie en niet op allerlei verschillen die er zijn in alle denominaties die hier voorbij komen. Iedereen is welkom.

'In alle jaren hebben we ontzettend veel meegemaakt, mooie dingen, maar ook moeilijke en spannende momenten. Een paar jaar geleden stonden we acht keer voor de rechter'. Iemand wilde ons op allerlei manieren beperken in verband met het gebruik van de hal en rondom daggasten. Alle narigheid die we toen meemaakten heeft een bizarre positieve uitwerking gehad. We zijn een bestemmingswijziging gestart en daardoor werd alles wat nodig was planologisch vastgelegd. God laat ook de moeilijke dingen meewerken ten goede.'

Gastvrijheid

De mensen die een plekje hebben geboekt in een tent, caravan of chalet krijgen een warm welkom. Dat doen medewerkers bij de receptie en overal op het park. Gerhard en Jannita hebben hun huis ook op het terrein. Er staat wel een bordje privé voor

het pad naar hun voordeur, maar daar zit geen dik hek voor met een slot. Want gastvrijheid kenmerkt hun gezin. Gerhard: 'De gasten ervaren dat ze welkom zijn, maar ook zorgt Jannita voor een warm welkom bij ons aan tafel als we ontmoetingen hebben met wie dan ook. Met artiesten gaan we in principe altijd even snacken en gezellig napraten na een optreden. Heel vaak beregezellig.'

Gerhard zegt dat er onder met wie hij samenwerkte velen invloed hebben gehad op zijn persoonlijk leven en geloofsleven: 'Eddie Bakker met zijn preken en gezellige ontmoetingen, Christian Tan met zijn aanstekelijk, radicale geloof en vriendschap en Wilkin van de Kamp die ons meenam om het werk van de Heilige Geest te begrijpen. Dat zijn er drie, maar de lijst is eigenlijk oneindig.'

Gouden greep

'We waren de eerste camping in Europa die zo duidelijk recreatie en evangelie bij elkaar brachten. Dat was de "gouden greep". We gingen hier decennia wereldwijd mee bezig binnen de VCR* en de CCI Workdwide** We waren actief in landen als Japan, UK, USA, Panama, NL (Betteld) en door heel Europa.'

Dankbaar

Als ik terugkijk, was het mooiste toch wel dat zowel Sjoerd als Bas in onze hal bij de meetings van Younity hun hart aan Jezus gaven. Younity was een regionale jeugdkerk onder leiding van Wilkin van der Kamp en wat bevriende voorgangers uit de regio. Dat is voor een ouder een van de mooiste dingen. Ook het feit dat Betteld Cadzand tot grote zegen heeft geleid voor Bas is ontroerend mooi.

Ik ben dankbaar dat ons gezin in liefde met elkaar op trekt. Jannita investeert daar veel in en dat is prachtig. Ook zijn Jannita en ik echt enorm blij me onze schoondochters Jorien en Veronique. Daarbij ben ik dankbaar voor de teams die werkzaam zijn bij de vestigingen, die zetten een reuzeklus neer. Ik ben dankbaar voor de impact in vele duizenden levens.'

Sjoerd, Bas en Niek heten de drie zonen van Gerhard en Jannita. Hoe heeft deze tweede generatie het opgroeien op De Betteld ervaren?

Bas Hobelman: 'Als kind heb ik me een tijdlang afgezet tegen het geloof. Uiteindelijk ben ik op een interkerkelijke dienst op De Betteld naar voren gegaan. Daarna heb ik weer even in "het leven" gestaan. Mijn keuze om in Cadzand te beginnen, heeft mijn eigen geloofsleven nieuw leven ingeblazen. Juist op een plek waar ik "alleen" was en ver van alles waar ik mee opgegroeid ben, werd mijn geloof vernieuwd, mede door mijn vrouw Veronique die in mijn leven

kwam. Wij zijn uiteindelijk getrouwd en daar zijn ook onze kinderen Jeremy en Abigail geboren.'

Consumptiebonnen

Natuurlijk zijn er genoeg jeugdherinneringen op te halen. Bas vertelt: 'Wij moesten onderaan beginnen. Dat betekende onder andere: op de héle camping vuil prikken voor   n consumptiebon.'

Hij vult aan: 'We kregen geen voorkeursbehandeling, zoals gratis ijsjes bij de snackbar. Ik was met mijn broers bedreven in het speuren naar niet verscheurde consumptiebonnen.'

Vriendjes

'Onze klasgenoten vonden het leuk dat we op de camping woonden. Daar was veel ruimte om te spelen. Al vond ik het ook leuk om juist in het dorp te spelen bij vrienden. Ik miste dat dorpsgevoel soms wel, omdat je altijd een stuk moest fietsen. In de zomer leefden we eigenlijk in een andere wereld, klasgenoten gingen twee weken op vakantie; wij waren hele dagen op de camping. In de zomer kwamen vrienden naar het park, die ik dan dus een jaar niet gezien had. Het was alsof dat jaar er niet tussen zat; je ging zo weer verder. Op zondagmiddag deden wij als tien- tot twaalfjarigen de receptie, zodat onze vader en oom een middag vrij hadden. Wij konden dan lekker computerspelletjes spelen. In de winter hielpen we mee met snoeien om wat extra zakgeld te verdienen. We werkten met bijlen en zelfs met de hakselaar. We kregen handschoenen en oordopjes. Verdere veiligheidsmaatregelen waren: "doe voorzichtig". Dat waren veel en lange dagen hard werken. Maar goed dat de Arbodienst niet even kwam kijken.'

Veel geleerd

Terugkijkend zegt Bas: 'We hebben vroeg leren werken. Door het contact met mensen uit verschillende windstreken en landen met zoveel verschillende achtergronden heb ik persoonlijk – later samen met Veronique - veel lessen geleerd. De saamhorigheid op de terreinen is iets unieks. Kerkmuren vallen weg. Geloofslevens worden verdiept en beginnen er zelfs. Gezinnen waarbij "moeilijke" kinderen rust ervaren op de camping. Huwelijken en relaties die verdiepen.'

Opa helpen

Sjoerd vertelt over zijn huidige betrokkenheid met het park: 'We komen af en toe lekker op vakantie bij opa en oma en kunnen dan lekker veel eten uit de snackbar. De kids hebben er altijd heel veel lol en zin in!', zegt hij lachend. 'Mijn oudste helpt opa

ook graag en volgt hem overal op de fiets. Eerst vond ik het jammer dat mijn pa dienst had als wij kwamen met de kleinkinderen. Maar nu hoop ik het eigenlijk. Ik gun mijn zonen dan hetzelfde plezier dat ik heb gehad!' 'Als klein kind hielp ik graag mee met klusjes op de camping. Als ik vrij was, vond ik het heerlijk om Klaas te helpen, samen op de trekker, kleine stroomstoringen op te lossen of zand te brengen naar campinggasten. En aan het houthakken in de winter heb ik ook warme herinneringen, samen met mijn vader en oom en alle medewerkers in de kou de camping voorbereiden op de zomer.'

Meisjes

Sjoerds passie voor filmen is ook op De Betteld begonnen: 'In de grote groene tent filmden ze alle samenkomsten. Toen mijn vader een meisje vroeg om filmpjes te maken in de grote hal, wilde ik heel graag helpen want ik was verliefd op haar! Samen op pad! Dit was mijn kans! We maakten veel filmpjes en kwam later ik in het team. Zo ben ik in het mediavak gerold.' Sjoerd heeft op De Betteld ook zijn vrouw Jorien ontmoet. 'Ik moest toen een week filmen en zag bij de receptie een leuk meisje. "Zij wordt de moeder van mijn kinderen!" dacht ik. Het was haar laatste week in Zelhem, dus ik moest snel zijn! Ik zie mijzelf nog zitten bij mijn ouders thuis, wiebelend op de pianokruk. Ik wist dat ik naar

haar caravan moest en haar moest vragen om samen naar de stad te gaan. Daar stond ik bibberend voor haar caravan, om te vragen of ze mee wilde gaan. En ze zei ja! Drie jaar later zijn we getrouwd. We hebben nu twee kinderen en zijn al twaalf jaar bij elkaar. Ik ben daar nog steeds enorm dankbaar voor!

Kwaliteit verhogen

Niek is de jongste van de drie kinderen van Gerhard en Jannita. Hij zit momenteel in de board, samen met zijn vader Gerhard en broer Bas. Hij noemt een paar belangrijke zaken.

'De uitbreiding van het aantal locaties was een opvallende verandering. Door de nodige crises hebben we de laatste twee decennia niet veel kunnen investeren in Zelhem. Sinds een paar jaar komt daar wat verandering in. Ik ben blij te zien dat daar nu luxe safaritenten, een nieuwe speeltuin en kentekenherkenning hebben. Ook zijn er nieuwe

chalets geplaatst. Langzaam maar zeker gaan we de kwaliteit verhogen. In de board van de Betteld Group nemen we beslissingen voor de richting van de Betteld.'

Snoepconsumptie

Ook Niek haalt een paar jeugdherinneringen aan: 'Ik heb een vriend van mij leren zwemmen in het zwembad. hij had destijds nog geen zwemdiploma. Recent heeft hij op volwassen leeftijd zijn zwemdiploma gehaald, als een soort ludieke actie. Buiten schoolvakanties kwamen vrienden van school, als het vakantie was, speelden we vooral met die kinderen op de camping. Toen ik een jaar of vijftien was, ging ik werken als snoepjesverkoper in de kantine. Ik verkocht ongeveer net zoveel snoepjes als ik zelf opat!' zegt hij lachend. 'Ik ben dankbaar voor mijn jeugd en opvoeding, voor de vrijheid en gezelligheid die ik daarin heb gehad.' ●

Van links naar rechts: Jannita, Noah, Gerhard, Niek, Elim, Jorien, Sjoerd, Bas, Jeremy, Abigail en Veronique.

Warme herinneringen

Marten en Ina Hobelman waren 29 jaar betrokken bij De Betteld als medeoprichters en eigenaar van 1972 tot en met 2008. Marten beschrijft hoe hij die tijd beleefde.

Talent komt bovendrijven

'Met de start van de camping in 1972 begon ik aan de middelbare school. Door mijn ouders werd ik gestimuleerd om naar de mavo te gaan. Dat was immers een goede keus met het oog op het werk op De Betteld. Later haalde ik mijn middenstandsdiploma. De gedachte was dat ik dan de administratieve kant zou kunnen doen, zoals onder andere het receptiewerk. Mijn broer Gerhard zou met zijn horecapapieren dan de kantine en overige horeca

Vooraf op die beginjaren kijken wij dankbaar terug. De Betteld was een echte familiecamping, waar we de meeste mensen goed kenden.

doen. De mavo heb ik met frisse tegenzin doorlopen, omdat ik veel meer interesse had in techniek. Dat leek toen alleen veel minder interessant voor de camping. Grappig is dat talent echt wel komt bovendrijven, ook al kies je misschien niet de juiste opleiding. Techniek bleek een heel groot onderdeel te worden van het beheren van een camping. Ik ontwikkelde mij daar steeds meer in, door te kijken en van anderen te leren. De hele administratieve kant bleek later veel meer bij Gerhard te passen.'

Lief en leed delen

'Door het overlijden van onze vader in 1979 kregen we al heel jong een grote verantwoording. Voelden wij ons erg

jong? Dat viel denk ik mee. We dachten dat we de wijsheid in pacht hadden, en leerden door de jaren heen. We leerden door fouten maken en hulp van anderen te krijgen, maar bovenal met Gods hulp. In het jaar van vaders overlijden kreeg ik verkering met mijn huidige vrouw Ina. Mede daardoor had zijn overlijden minder impact op mij. Vooral op die beginjaren kijken wij altijd dankbaar terug. De Betteld was een echte familiecamping, waar we de meeste mensen goed kenden. Veel gasten waren actief betrokken en door hun trouwe komst naar De Betteld en een gedeelde geloofsvisie was er een nauwe band met velen. Met een grote groep vrijwilligers werden de gebouwen en het terrein het jaar rond onderhouden. We werkten met veel plezier samen, deelden lief en leed. Er kwamen mensen tot bloei door de waardering die ze kregen. Het was zomer en winter hard werken, omdat we bijna alles zelf deden. Ook onze kinderen Bob, Lois, Tim en Mike werden bij de werkzaamheden betrokken, zoals het snoeiwerk in de kerstvakantie, het isoleren van chalets en ook 's zomers namen zij een deel van het receptiewerk op de zondag over.'

Veranderingen

'De Betteld voorzag in een behoefte en het werk werd gezegend. Door de jaren heen werd de camping groter, professioneler, en kwamen er steeds meer beheertaken bij. Mijn functie veranderde meer richting management. Dat was een plek waar ik mij minder gelukkig voelde. Toen de visie tussen mij en mijn broer betreffende geloof en

*De Betteld voorzag in een behoefte
en het werk werd gezegend*

toekomst minder werd gedeeld, het bedrijf groeide, waardoor we minder band hadden met de gasten, minder tijd hadden voor praktische werkzaamheden, besloten we in 2008 uit De Betteld te gaan. Ik ben dankbaar dat het in goede harmonie mocht gebeuren. Aanvankelijk was het de bedoeling om zelf een andere kleinschalige camping te beginnen, zoals De Betteld vroeger was. Dat bleek financieel niet haalbaar te zijn. Nu werk ik al ruim 14 jaar bij een bedrijf in watertechniek; daar ben ik goed op mijn plek en werk ik met veel plezier. Nog steeds kom ik regelmatig op De Betteld voor werkzaamheden. Ons gezin groeide uit met vier kinderen, vier schoonkinderen en zes kleinkinderen. Ons kleinkind nummer zeven en acht zijn op komst. We voelen ons rijk gezegend en mochten door de mooie en minder leuke kanten van het leven ervaren dat we door de Heer worden geleid. We hebben samen met onze kinderen warme herinneringen aan De Betteld en aan heel veel mensen, die het De Betteld maakten.' ●

Klaas Kruit

'Wij wilden onze caravan ergens kwijt, maar dat kon nergens. De Betteld bood plek aan mij en mijn vrouw Antje. We kwamen erachter door een advertentie in het maandblad van de Baptistengemeente. We besloten te gaan. In eerste instantie konden we de camping niet vinden. We werden richting Hengelo gestuurd! Uiteindelijk kwamen we waar we moesten zijn. De boerderij van de familie Hobelman stond er nog en we reden ietwat vertwijfeld het erf op. Achter een grote deur zat een kantoortje met een klein mannetje: dat was Bertus Hobelman, de vader van Marten en Gerhard. Er was meteen een klik. Hij wees ons al snel een plek.'

'Het is een groot plan van God geweest dat wij hier terechtkwamen. Ik kon geen predikant worden, maar God heeft mij naar De Betteld gestuurd. In mijn vrije tijd was ik altijd hier. Zo is het begonnen. Marten en Gerhard waren nog jong. Gerhard was toen kok, maar hij versliep zich nog wel eens voor zijn werk. Marten en ik zijn de technische kant op gegaan en Gerhard de andere kant. Dat heb ik wel 27 jaar gedaan. In 2003 gingen we weg.'

'We zijn begonnen met het bouwen van de kantine en daar heeft Antje snoep verkocht achter de balie. Er startte een restaurantje en een snackbar. In die 27 jaar is er veel meer dan dat gebeurd. We hebben veel bereikt en gebouwd. Zo zijn er ook veel verhalen. Bij het bouwen van het zwembad ben ik bijna doodgezwaaid door de kraan. We hadden koffiegedronken en liepen terug, toen de kraan begon te draaien, mijn kant op. Ik kon mij er net op tijd aan vastgrijpen om te voorkomen dat ik een klap kreeg en zwaaide mee. Gelukkig stopte hij toen met draaien.'

'Antje en ik waren van maandagochtend tot vrijdagavond op De Betteld. Dan reden we weer terug naar Enschede. De laatste jaren reed ik via Hengelo, want dan haalde ik Piet Rozenboom op.

Op een gegeven moment hadden we een oude Ford Transit waar we een tank in hadden gebouwd met een hogedrukspuit. Daarmee reinigden we de toiletgebouwen. Die tank verwarmde het water met diesel. Er liepen een paar dames achter ons aan die gingen poetsen. De toiletgebouwen waren nog nooit zo schoon geweest.'

'Ik zeg vaak: de EO is op de knieën geboren, maar deze camping ook. De ouders van Gerhard en Marten waren hele fijne gelovige mensen en ik had een goede band met hun vader. Die kon niet beter zijn dan met mijn eigen broer. We hadden dezelfde gedachten en we konden over dezelfde dingen praten. Soms kwam ik in de loods en dan zat hij daar te huilen. Dan vroeg ik hem: "Bertus, wat is er?"

"Die mensen..."

En dan gingen we samen bidden om meer kracht om de dag door te komen. En we kregen kracht.'

Toen werd hij ziek. Dat vond ik heel erg. Hij had een kevertje en wilde nog een keer de camping over. Hij ging naast mij zitten, we keken elkaar aan en we zijn alle veldjes afgereden. Toen we terugkwamen zei hij: 'En nu ga ik naar huis'. Ik heb hem daarna ook niet meer gezien. We hebben toen afscheid genomen en het was goed zo. Dat was een van de nare dingen.

'Terug naar wat leukers. Ik reed op de bus. Op een gegeven moment werd besloten dat we een eigen touringcar nodig hadden. Ik was de enige met een groot rijbewijs. We gingen naar Joure, op zoek naar een bus. En nu ga ik je wat vertellen wat jullie nooit wisten: ik kon helemaal niet rijden op zo'n groot ding! Hij was 12 meter, ik kon alleen maar rijden met een bus van 9 meter! Maar ik deed het wel. Die grapjas stuurde mij met die bus Joure in. Ik kon er amper door, aan weerszijden was maar twee centimeter speling. En jullie achterin maar schreeuwen dat ik moest stoppen. Die bus is het niet geworden. Dezelfde dag zijn we nog naar Eindhoven gereden. Daar hebben we er een gekocht. Ik reed bij Marten achter op de motor daarnaartoe om hem op te halen. Ik heb de hele weg van Zelhem tot Eindhoven doodsangsten uitgestaan en gebeden of het goed mocht gaan.' ●

Vrijwillig

Geertje en Hans van de Kam hebben als vrijwilligers op een geweldige manier geholpen. Ze gingen chalets inkopen, mooi inrichten om ze daarna te verkopen. Hans heeft jaren in ons managementteam gezeten. Hans nam altijd alle Bijbelstudies op en stelde die beschikbaar op CD-Rom. Geertje ging onder andere kinderwerk doen en koffie schenken bij Bijbelstudies en ze hielp Hans continu met alles.

Geertje van de Kam

We wilden een stacaravan kopen en we kwamen in 2002 via vrienden bij De Betteld terecht. De eerste keer dat we er kwamen, vond ik het vreselijk. Het was winter en rommelig. Toen hebben we een jaar gewacht. Die vrienden zeiden: 'Je moet nog een keer gaan, want je was er in de winter. Dan is het niet mooi.' Die tweede keer vonden we het heel leuk. Uiteindelijk konden we een plek op de Geertimpe krijgen. Daarna gingen we naar de Heideheuvel waar we ons chalet kochten.

Waar wij vooral voor gingen waren de conferenties. Speciaal voor de sprekers, dat vonden wij het einde. En natuurlijk voor het werk, want we konden fijn aan het werk

bij jullie. Hans heeft het altijd erg fijn gevonden, dat werken. Hij was blij dat hij kon meewerken.

Wij wilden graag vrijwilligerswerk doen en wij hadden sterk het idee dat jullie ons nodig hadden. Dat was ook zo. Op een gegeven moment kwam Marten naar ons toe. Hij wist dat wij een woninginrichtingswinkel hadden gehad en hij vroeg of wij voor jullie een chalet wilden inrichten. Dat wilden wij wel. Dat chalet werd meteen verkocht. Zo is het ontstaan dat wij zijn gestart met het zelf inkopen van chalets, ze in te richten en door te verkopen. De winst was voor De Betteld. Hans deed daarin alles zelf, tot aan gordijnen ophangen aan toe.

Ik verstopte er ook altijd iets christelijks in, vaak op de slaapkamer. We hebben zeker wel twintig chalets op die manier ingericht. En niet te vergeten: we hebben Het Brandpunt in Doorn ook helemaal ingericht. Dat was een ontzettende klus.

We hebben dat als heel fijn ervaren. Ik heb zelf ook nog veel kinderwerk gedaan. We kwamen ook heel vaak bij Gerhard en Jannita thuis een kop koffie drinken. We hebben ook heel veel mensen kunnen helpen. Die met hun verhalen bij ons chalet kwamen. Dan praatten we samen.

Hans was ziek, hij had COPD. We moesten op een gegeven moment stoppen met praktische werk, maar met het managementteam ging hij door. Helaas is Hans nu overleden, ik mis hem nog iedere dag. Maar ik ben ontzettend dankbaar dat hij dat heeft kunnen doen. Ik ben ook heel dankbaar dat De Betteld voort bestaat.

Rene Rolevink

Er werd mij gevraagd of ik iets wou vertellen over mijn ervaringen met De Betteld. Laat ik dan eerst maar beginnen met het begin... hoe ik daar terecht kwam.

Nieuwsgierig naar het geloof

Ik ben katholiek opgevoed, maar moest niets van de kerk en het geloof hebben. Op mijn dertigste kreeg ik een collega die christen was. Ik vloekte daarom extra vaak als ik bij haar in de buurt was. Toch bleef zij vriendelijk. Op een gegeven moment won mijn nieuwsgierigheid het van mijn tegenzin en ben ik haar allerlei vragen gaan stellen over het geloof. Zo leerde ik er al veel over. Toen ik ook nog 'toevallig' een Bijbeltje thuis bij het grof vuil vond, ging ik daar in lezen. Daardoor leerde ik God en Jezus steeds beter kennen.

Mijn hart veranderde compleet

Op een avond zat ik erg in een dip. Toen ben ik op mijn knieën gegaan en heb ik mijn leven aan de Here Jezus gegeven. Hij mocht mijn Heer zijn. Daarna veranderde mijn hart compleet en had ik een sterk verlangen om de Here nog beter te kennen en Hem te volgen. 'O wacht', dacht ik toen, 'die christelijke camping hier in de buurt... daar weten ze er vast wel meer over. En ik, die eerst niets moest hebben van 'die christelijke camping' stond even later bij De Betteld op de stoep. Daar werd ik warm ontvangen en kon al mijn vragen stellen die ik had en kreeg daar eerlijke antwoorden op. Hierdoor ontstond er een goede vriendschap tussen de familie Hobelman en mij.

Manusje van alles

Vanaf dat moment deed ik geregeld vrijwilligerswerk op De Betteld, zoals allerlei dingen regelen die met het zwembad te maken hadden. Ook hielp ik met de computers, met snoeien, en af en toe bij de receptie op zondag. Dat deed ik allemaal met veel plezier! Door uitbreiding van De Betteld kwam er zoveel werk, dat ik vast in dienst kwam.

De liefde

Toen ik veertig jaar oud was ontmoette ik – jawel, op de camping! – Eritia. Zij is de vrouw met wie ik nu alweer 21 jaar getrouwd ben! We kregen van God twee dochters: Ruth en Esther en twee pleegzonen Emre en Erkan. Ze zijn nu respectievelijk 19, 16, 12 en 9 jaar oud. We voelen ons erg gezegend met hen.

Ongeluk

In 2014 kreeg ik een ongeluk, waarbij ik mijn nek brak. Daardoor kon ik het werk steeds minder goed volhouden. In 2016 ben ik honderd procent afgekeurd. Soms baal ik er erg van dat ik steeds minder kan, maar meestal ben ik God dankbaar voor alles wat Hij ons geeft: Dat is zo ontzettend veel! Gelukkig kan ik zo nu en dan (weer als vrijwilliger) nog steeds een steentje bijdragen aan het mooie werk in de Here Gods achtertuin. Grootste dank.

Ik ben God het meest dankbaar voor Jezus Christus, Gods Zoon Die voor mij stierf! En dat ik daardoor God nu echt mag kennen als mijn liefhebbende Vader...

Vakanties met een geestelijke meerwaarde

heet nu De Hof, het varkenshokje is er niet meer. Wij kwamen als gezin met onze kinderen in de vakantietijd. We hebben twee zoons en één dochter.'

Mannenbroeders van het eerste uur

'Ik heb Henk Gerritsen en Nico van Gemeren ook uitgebreid meegemaakt. Toen de camping begon in 1972 was er nog geen stichtingsbestuur, maar Henk en Nico zijn later bestuursleden geworden. Zij waren de leiders van het geestelijk werk. Alex Ijsink uit Enschede heb ik ook gekend, die had vader Bertus in de eerste jaren uitgenodigd voor de dagsluitingen. Hij heeft een tent op het land van jullie neergezet. Alex Ijsink was ook bij de Vergadering van Gelovigen. Jullie vader was een echte vergaderingman. Henk Gerritsen en Aad van de Sande, sprekers uit de begintijd, waren van de Christelijke Gemeenschapsbond.'

Een vaste plek

'In diezelfde vakantieperiode heb ik al veel contacten kunnen leggen en kort daarop kwam de eerste uitnodiging voor een spreekbeurt. Dat heeft zich uitgebreid, want ik heb ontzettend vaak hier een hele week gesproken. Een jaar later heb

Dato Steenhuis is al jarenlang een geliefd spreker tijdens de Bijbelstudieweken op De Betteld. Al bijna vanaf het eerste uur zelfs, tot nu toe. Hij is inmiddels 85 jaar oud. Gerhard Hobelman haalde met hem herinneringen op over de eerste jaren en het begin van de midweekse studieweken. Hieronder is een weergave van dat gesprek te lezen.

'Het is nu 45 jaar geleden dat ik voor het eerst bij De Betteld kwam, ik denk in 1975. In die tijd was er nog een 'gesloten' en een 'open' Vergadering van Gelovigen en Zelhem viel onder de open groep. Gelukkig zijn die twee groeperingen later één geworden, waar ik me ook erg voor heb ingezet. Ik ben in de eerste plaats gekomen om te kamperen, want ik kreeg goede aanbevelingen uit mijn omgeving. Ik had een toercaravan en we stonden in de buurt van het varkenshokje. Gasten konden daar hun groenafval dumpen voor de varkens. Dat

Mijn hoofd is
nog helder.
Ik kan gelukkig nog
goed studeren en dat
doe ik graag!

ik een caravan gekocht en vonden we een plekje op De Kolk. Henk van de Linde had aan de overkant een staplaats. Daar waren in die tijd nog geen plekken middenin, die kwamen pas later. Die plaats op De Kolk hebben we een fors aantal jaren gehad.'

Studieweken

'De diensten begonnen altijd op zondagavond en op vrijdagavond was er dan de afsluiting. Eerst dus in die tent, maar later in De Ark. Studies voor volwassenen waren er aanvankelijk niet doordeweeks. Daar heb ik toen wel met jullie vader over gesproken. Ik heb er als het ware voor gezorgd dat er meer vast voedsel kwam. De kinderen hadden een eigen programma: naast sport en spel was er ook onderwijs. Piet Boere had daar destijds de leiding over. Toen heb ik gezegd: 'Die kinderen hebben van alles en wij hebben niks.' Zo is het begonnen. In 1978 of 1979 zijn we daarom gestart met Bijbelstudies in de ochtend. Jullie vader leefde toen nog. Dat was dus ongeveer op de scheidslijn,

vlak voordat jij het overnam. De ochtendstudies waren een grote zegen en er was grote interesse voor. Dat doet De Betteld nog steeds. Hou vol! Je mag me voor volgend jaar weer vragen, in principe ga ik daar absoluut voor! Ik ben nog steeds gezond. Ondanks mijn hoge leeftijd is mijn hoofd nog helder. Mijn lichaam gaat niet meer zo snel. Nu ga ik zitten tijdens het spreken, want ik heb wat last van mijn onderbenen. Ik kan gelukkig nog goed studeren en dat doe ik graag!'

Schaduwbeelden in het Oude Testament

'Weet je nog dat ik altijd studies gaf over de Here Jezus met schaduwbeelden uit het Oude Testament? Ik ben blij dat dat is blijven hangen. In die tijd kwam de zanggroep Gideon uit Sliedrecht ook wel eens op De Betteld. De leider daarvan heette Cor Barten. Hij kwam met een gitaar en ze zongen vlotte, leuke eenstemmige liedjes. Binnenkort spreek in ik diezelfde gemeente in Sliedrecht over Jozef, die van de kerker naar de troon ging. Dat verbind ik met de Hemelvaart van onze Heer. Dat zijn mooie, opbouwende dingen. Dat was toen al mijn motief: het Oude Testament als beeld voor wie Jezus is.'

'Ik heb gezien dat mensen op De Betteld ter plekke tot bekering kwamen. We kregen veel gesprekken en dan niet alleen morgens. Nee, dat ging de hele dag door. Het principiële punt moet duidelijk zijn. Er waren in die jaren meer campings en er ontstond ook een verlangen om je eigen kleur te beleven. Dat heeft dan niet te maken met die of die kerk, maar mensen wilden binnen hun eigen visie een gave vakantiebeleving hebben. Dat was er niet in die tijd. Een vakantie waar mensen een geestelijke meerwaarde meekregen. Daar is op De Betteld veel gelegenheid voor geweest en driftig gebruik van gemaakt, en dat is na 50 jaar nog zo.' ●

Het waren geweldige tijden!

Aad van de Sande

Terwijl er nog rust was op de hele camping was het vaste team al in gebed voor de nieuwe dag en werden alle onderdelen van het programma voor de Here neergelegd. Gebed is immers de kracht van het werk van de Here. Waar gebed verdwijnt, blijft de zegen uit. De avonddsluiting in de toenmalige kantine was altijd een feest. Wat een zegeningen hebben we daar genoten.

Ook waren er hele moeilijke momenten, die meestal verborgen blijven. Zo zal ik nooit de avond vergeten dat ik zou spreken voor zo'n driehonderd enthousiaste vakantiegangers. Ik had Gerhard en Marten gezegd, dat ik mijn afspraken zou nakomen, hoe mijn persoonlijke omstandigheden ook waren. Mijn eerste vrouw Coby kreeg bijna elk jaar een hersenbloeding, in totaal twaalf keer. Op die bewuste avond was ik bij haar op bezoek geweest en trof haar in paniek aan. En - wat ik nooit eerder had meegemaakt - in een agressieve en opstandige houding.

Toen ik onderweg was naar de Betteld overviel mij het verdriet van deze lange lijdensweg. Omdat ik anderhalf uur moest rijden, heb ik diezelfde tijd gehuild. Hoe zou ik voor al die enthousiaste mensen kunnen spreken in deze gemoedstoestand? Ik had nauwelijks de moed om uit de auto te stappen en naar binnen te gaan. Ik dacht maar aan één ding: ik geef door wat ik heb voorbereid en daarna verdwijn ik zo snel mogelijk. Na afloop kwam er heel snel iemand achter mij aan en vroeg of zij mij een korte vraag mocht stellen. Ik dacht: liever niet. Zonder echter mijn antwoord af te wachten, zei ze letterlijk: 'Ik ken u niet en heb u ook nog nooit horen spreken, maar weet u ook wat lijden is?' Ik keek haar aan en zei tegen haar: 'Ja, dat weet ik inderdaad, mevrouw.' Toen gebeurde er iets wonderlijks. Haar diep sombere ogen veranderden in een stralende lach, waarna ze zei: 'Dan ben ik eruit!'

Ik liep naar de auto en heb daar zeker een halfuur in stil gebed doorgebracht, terwijl ik de Here vroeg wat er was gebeurd. Dit is wat Hij me liet zien: 'wie de de taal van de diepte spreekt, wordt door mensen in de diepte verstaan.' Deze vrouw was in grote nood, zij verstond de taal van de diepte en wilde alleen maar weten of ik ook de diepte van het lijden kende. Watchmen Nee schreef eens een brochure getiteld 'Diepte roept tot diepte!' Je weet zelf niet dat of wanneer je deze taal spreekt.

In mijn periode op de Betteld kreeg ik vaak de gelegenheid om mensen pastoraal te begeleiden. Dit was ook voor mijzelf een grote zegen. Die gesprekken liepen vaak uit tot ver na middernacht. Dat kwam omdat de vakantiegangers zeiden: 'Het maakt ons niet uit hoor, we kunnen morgen uitslapen.' Ik zei maar niets, maar dacht soms aan de bidstond voor de leiding die om zeven uur 's morgen weer begon. Veel nachtrust is er niet bij wanneer je meewerkt op de Betteld. Heel veel zegen toegebeden voor de toekomstige tijd!

Van sport- en spelleider naar evangelist

Aart Haverkamp vertelt

Toen ik in 1977 voor het eerst kampeerde op de Koeweide, had ik niet kunnen bevroeden, dat deze camping zoveel impact zou krijgen op mijn geestelijke leven. Op mijn eerste avond in de Ark heb ik na een gesprek met evangelist Henk Gerritsen mijn leven aan de Heere gegeven. Tot 1993 hebben we hier jaarlijks gekampeerd. Omdat ik moeilijk stil kon zitten, begon ik met het organiseren van activiteiten zoals droppings, puzzeltochten, volleybal- en voetbalwedstrijden, filmmiddagen en zeskampen. Hierbij heb ik vaak samengewerkt met Lou Blok en Huub van de Valk.

Jarenlang heb ik ook een campingboekje mogen ontwerpen, waarin alle wekelijkse activiteiten werden weergegeven. Na verloop van tijd zei ome Henk, dat ik mij meer bezig moest gaan houden met het geestelijke werk op de camping. Zodoende raakte ik betrokken bij het kinderwerk en mocht ik vrijdagavond familieavonden gaan leiden. Na een geestelijke bezinning voor de vertrekkende gasten was er ook ruimte voor gezelligheid en luim. Ook de avonden met br. Maarten de Groot op zijn synthesizer werden onvergetelijk.

Op een van die avonden heb ik een toekomstperspectief uitgesproken over de camping. Ik voorspelde, dat de camping richting Zelhem zou uitgroeien en tevens dat men het houtvezelbedrijf en het zwembad ging kopen. De samenkomst was nog niet afgelopen, of een verontruste familie Hobelman

wachtte mij op. Hoe ik wist, dat zij met gemeente en bedrijf over een mogelijke overname spraken? Eerlijk kon ik hen vertellen, dat ik dit echt uit mijn duim had gezogen, niet wetend dat die toen wel erg groot was. Trouwens mijn voorspelling, dat er een veldje op de camping naar mij zou worden genoemd, is wel degelijk waarheid geworden. Klein, maar idyllisch: De Haverkamp.

Via ome Henk werd ik meer en meer uitgenodigd om her en der in het land te spreken. Daar hebben de Brandpunt Bijbelschool en kasteel Rhederoord van de NCGB ook aan bijgedragen. Na 1993 hebben we onze vakantie elders in binnen- en buitenland gehouden, maar de band met camping De Betteld is altijd gebleven, omdat ik nog regelmatig tijdens Bijbelstudieweken en Pinksterweekenden mocht komen spreken.

Tijdens een van mijn verjaardagen - 2 augustus - op de camping overleed mijn vader. Toen ik terugkwam, had ik na de bidstond een bijzonder gesprek met Gerhard. Vader Bertus was ongeneeslijk ziek geworden. Hoe moest het nu verder met de camping? Ik raadde hem die ochtend aan om bij een volgend bezoek daar heel persoonlijk met zijn vader over te spreken. 's Avonds kwam hij stralend naar mij toe. Hij had zijn vader beloofd de camping in zijn geest voort te zetten. Een camping, die inmiddels al 50 jaar bestaat tot zegen voor velen.

**50 jaar
de Betteld...**

We kunnen er een
boek over schrijven!

Scholten
Uitgeverij

Scholten Uitgeverij
*feliciteert de Betteld
met het 50-jarig
jubileum!*

www.scholtenuitgeverij.nl

DRUKcase

Dé specialist in
gebonden drukwerk

*Al jaren dé drukwerk-
leverancier van de Betteld*

www.drukcase.nl

A close-up portrait of an elderly man with white hair, smiling slightly. He is wearing a light blue collared shirt. The background is blurred, suggesting an outdoor setting.

Henk Binnendijk

Wij kwamen ongeveer in 1976 op De Betteld terecht. Hoe dat precies kwam weet ik niet meer, maar we zullen wel via-via van het park hebben gehoord. Onze caravan stond op de Voorkamp en we hadden hem verkeerd om neergezet. Hij stond verkeerd om zodat ik rust had, daarvoor kwam ik. Dat deden wij dus expres, maar daar was Vader Hobelman niet zo gelukkig mee. Hij wilde juist gezellige veldjes met families bij elkaar. Ook had ik allemaal boompjes gekocht en zelfs een soort poort gemaakt als ingang naar onze caravan, maar dat was ook niet helemaal de bedoeling. Maar ja, ik kwam voor de rust en wilde mij afzonderen. Hij vond het uiteindelijk wel goed, hoor.

In die tijd dat wij er zaten, bracht ik de kinderen wel weg naar het jeugdprogramma, maar ik bleef nooit lang. Mensen kenden mij natuurlijk goed van de EO en wilden altijd een praatje maken, maar daarvoor kwam ik niet.

Op een gegeven moment kwam een man bij ons die zei: 'Wat een mooie plek is dit!' Toen stonden wij net op het punt om te verkopen, want we wilden van De Betteld weggaan. Dus zei ik hem dat deze plek en de caravan te koop stonden. Dat bood ik hem aan. Maar hij was van de wat oudere stempel en het was zondag, dus zou hij op maandag terugkomen. Ik had daardoor mooi de tijd om nog na te denken over een prijs. Toen ik naar huis ging, had ik bagage bij mij en de caravan liet ik achter. In totaal hebben we zeven jaar op de camping een plek gehad.

Ik kwam primair op De Betteld om mij voor te bereiden op een studie die ik moest houden voor de EO of iets anders. Dan kwam ik alleen. Om mij voor te bereiden op spreekbeurten had ik echt wel die rust nodig. Dat ik dat op De Betteld vond, was zeer prettig en ik keek mooi weg over het maïsveld; dat is nu het sportveld. We zijn er ook regelmatig in de vakanties met onze vijf kinderen geweest. Zij vonden 'plankjes branden in de Ark' zo leuk. We hebben ook een keer een boerensjees gehoord, getrokken door het fjordenpaard Koba. We hadden het heel fijn naar onze zin.

De Jongerendagen begonnen met 2.000 jongeren in Groningen, op de hoogtijdagen waren het er 50.000 in de Arena. Een verslaggever vroeg mij ooit waarom ik nerveus was van tevoren. Ik had het toch al veel vaker gedaan? Maar je draagt zo'n grote verantwoordelijkheid met je mee om voor zoveel mensen te spreken, daar wordt iedereen nerveus van. Voor de voorbereiding kwam ik vaak een dag of vier naar De Betteld, soms langer. En ik ging ook echt in stilte. Dan ging ik ook niet naar een restaurant. Ik nam een paar potten appelmoes mee, die lepelde ik uit.

Van links naar rechts: Lourens Blok, Wim van de Bos, Age Regelink, Theo Geurts, Jannita, Gerhard

Mannen van het eerste uur

Terugkijken met enkele leden van de Stichting Evangelisatie de Betteld

Op het terrein van De Betteld staan diverse gebouwen waar samenkomsten kunnen worden gehouden. De grote hal, met de mooie naam Ichtus, de kleinere Schaapskooi en de Witte Herberg, maar de oudste is de Ark. In 1976 werd deze 'eerste' Ark geplaatst. Het was een houten gebouw, dat uit panelen of schotten bestond. Het was 8 x 20 meter en kon worden afgebroken en elders weer worden opgebouwd. Daarna is er elk jaar aan de Ark gewerkt om het te verbeteren en te verfraaien. Het huidige gebouw dat de Ark heet is opgetrokken uit steen en is 20 x 22 meter. Vader Bertus Hobelman begon met evangelist Eijnsink uit Enschede. Die bracht een tent mee. Daarna

kocht hij zelf een samenkomsttent. Nico van Gemenen uit Boskoop kwam naar hem toe en stelde voor om een stichting op te richten voor het programma. Ook spraken ze erover dit houten gebouw neer te zetten. Nico werd meteen de voorzitter.

In 2002 groeide De Betteld enorm. Ook waren de grote hal en de Herberg erbij gekomen en werd er meer grond aangekocht. In dat jaar begonnen ook de conferenties. Al het werk dat daaruit voortvloeide was te veel voor een team van vrijwilligers. Er kwam iemand fulltime in dienst om het werk over te nemen. Daarmee stopte dus het werk van de stichting. Leden uit het team van de Betteld Zelfhem geven anno 2022 leiding aan het programma. Sommige stichtingsleden zijn nog altijd vaste gast.

Gerhard en Jannita interviewden enkele (ex) stichtingsleden en haalden herinneringen op. Piet kon er wegens gezondheidsredenen niet bij zijn. Wim, Age, Lou en Theo zijn aanwezig.

De eerste Ark

Age: 'Dick Vos, kapper uit Amsterdam, was een van de eersten die op de camping was. Hij zei tegen mij en mijn vrouw: "Ik wil dat jullie ook hier komen. Als je er eenmaal bent, ga je nooit meer weg." Dat was een profetisch woord, want hij heeft gelijk gekregen. We konden het in de eerste instantie niet vinden. Ook in het dorp wisten ze ons niet te vertellen waar we naartoe moesten. Inmiddels was het later dan 11 uur in de avond. Uiteindelijk vonden we het. Toen ging vader Hobelman ons voor naar onze plek. Het viel ons op dat het er zo donker was, dat zijn wij niet gewend. In Amstelveen is alles altijd verlicht. Toen liep hij op klompen met de handen op zijn rug voor de auto uit naar onze plek op de Achterkamp.'

Wim: 'Ik was voor het eerst op de camping in 1973. De tent waar we toen in zaten was slecht. Ik kreeg de vraag of ik wilde meedenken over een permanent gebouw. Nico van Gemeren riep ons bij elkaar. Toen hebben we uiteindelijk de Ark gebouwd in 1976. Dat functioneerde heel goed, maar het was al gauw te klein.'

Lou: 'De eerste Ark is gefinancierd door de campinggasten zelf. Die konden een schot sponsoren en dan werd hun naam erop geschreven. Dat stukje was dan van jou.'

Theo: 'Als je stichtingslid van de week was, moest je ook geld innen. Aan het eind van de week had je dus erg veel op zak. Dat brachten we naar het kantoor van Gerhard. Daar stond een emmer met veel guldens. Iedereen kon daar binnenlopen.'

Gerhard: 'Die emmer was op een gegeven moment weg. Toen werden we gebeld door een elektronicazaak: "Er kwam iemand die had een zak mee die hij bijna niet kon tillen en die betaalde met alleen maar guldens!" Dat was

dus die dader. De politie heeft hem te pakken gekregen en we kregen het geld terug.'

Een taak van de Heer

Wim: 'We openden de dag altijd met een bidstond. Daar kwamen altijd teksten uit en die werden omgeroepen. Later kreeg ik als taak ervoor te zorgen dat de Bijbelstudies en sport- en spelactiviteiten niet door elkaar heen zouden lopen. Ik moest regelmatig naar mijn tuinbouwbedrijf, maar mijn taken op de camping gingen door. Gelukkig nam Lou het dan vaak van mij over. Dat doet hij nog steeds', besluit Wim lachend.

Theo: 'Ik vond het bijzonder dat we als team werkten. We zijn allemaal hele verschillende mensen met verschillende (kerkelijke) achtergronden. We kregen een taak van de Heer en het maakte niet uit wie of wat het deed, als we het maar met elkaar voor elkaar kregen.'

Eenheid in verscheidenheid

Lourens: 'Het zwembad werd gebouwd en het zou met Pinksteren geopend worden. De ene wilde dat het zwembad op zondag dicht moest zijn, de andere wilde het op zondag juist geopend houden. Na vijf minuten kwamen we al tot de conclusie dat het open moest, maar wel tussen de kerkdiensten in.'

Wim: 'De nieuwe Ark zoals we die nu kennen, moest gebouwd worden. Er waren twee ontwerpen. Geen van beide waren eigenlijk goed, maar binnen de stichting zorgde het voor verdeeldheid: "Als we dit niet doen, dan stap ik eruit!", of juist "Als jullie dit wel doen, dan stap ik eruit!" Toen Lou en ik naar huis reden, zeiden we tegen elkaar: "nou, wie willen we eruit hebben?" Gelukkig verliep het overleg altijd positief.'

Lou: 'Wij zijn reformatorisch. Toen wij voor het eerst aankwamen, zei ik tegen mijn vrouw: "Kijk, we zijn op de juiste camping, want die loopt keurig in een rok en die ook." Maar ik had nog nooit van de Vergadering van Gelovigen gehoord, en dit waren allemaal mensen van de Vergadering. Er hing een fantastische sfeer. Ik heb dat altijd gewaardeerd, dat je ondanks verschillende achtergronden er gewoon met elkaar kan zijn. Daar had vader Hobelman veel invloed op. Wij hebben veel gepraat samen, dat kon goed.'

'Toen Nico van Gemeren de stichting had opgericht, startten we volop met de dagsluitingen en later de bijbelstudies. Nico en ik werden verantwoordelijk voor de sprekers. Mensen zoals professor W.H. Velema en dominee J.H. Velema kwamen langs. We moesten ze aankondigen als professor, maar ik deed dat echt niet. Je bent professor op de universiteit, maar hier niet. Hier werk je aan een evangelisatiebijeenkomst. Dat begrepen ze gelukkig wel.'

Zwembad en droppings

'Bij onweer was het zwembad dicht en bij kouder weer kon er ook niet in worden gezwommen. Er moest dus een dak boven komen en die kwam er: een dak met wielen! In de ochtend ging er een fluitsignaal, dan moesten er tien mannen komen. Samen trokken we dan het dak over het zwembad heen. Dat tekent echt de saamhorigheid.'

In Gerhards kantoor stond een emmer met veel guldens. Iedereen kon daar binnenlopen.

Wim: 'Ik weet nog dat de campinggasten zelf met eigen auto's de kinderen wegbrachten voor de dropping.'

Lou: 'Een van de campinggasten was meneer Zondag. Hij wilde beslist meedoen met de nachtdropping. Ik zei: 'Doe maar niet, want dat is alleen voor de jeugd', maar hij wilde het een keer meemaken. Het werd niks. Ze gingen met een touw over een brede

Door de jaren heen hebben diverse mannen in het bestuur gezeten van de Stichting Evangelisatie Camping de Betteld. Hieronder een overzicht van de stichtingsleden.

- Nico van Gemeren
- Rokus van Dalen
- Jo Veendal
- Rinus Tessers
- Henk Sloetjes
- Piet Boere
- Wim van de Bos
- Age Regelink
- Lourens Blok
- Gerhard Hobelman
- Henk Gerritsen
- Cor de Vreede
- Niek Dijkstra
- Hans van der Poel
- Theo Geurts

beek - de Veengoot - en moesten klimmen naar de overkant en de jeugd moest elkaar eroverheen trekken. Maar ze stopten meneer Zondag halverwege en zijn gewoon zonder hem verdergelopen. En hij hing daar maar boven het water te bungelen.'

Programma

Theo: 'De stichting moest ervoor zorgen dat er een geestelijk programma was en dat er geen specifieke dogma's werden verkondigd. Het moest vanuit elke hoek gaan over Jezus, en niet over wat in een kerk belangrijk is, zoals dopen en zo. We gaven de sprekers daarin ook instructies. Dat zorgde ervoor dat iedereen welkom was en zich welkom voelde. Om alles te

Camping "De Betteld"
VOOR RECREATIE DIE MEER IS DAN ONTSPANNING
25 JAAR DE BETTELDE 1972-1997

De Betteld heeft tijdens de schoolvakanties een goed programma voor alle leeftijdsgroepen met Kinderwerk, films, praise & ontmoeting, concerten, sport enz. Er zijn er 6 speciale jubileumavonden in juli/aug. U BENT VAN HARTE WELKOM. Belt u even voor ons gratis infoboekje.

Tel: 0314-622528
Fax: 0314-621775

De Betteld
Camping De Betteld
Aaltenseweg 11
7021 HR Zelhem

plannen hielden we vergaderingen, meestal steeds bij iemand anders thuis. Het liep niet altijd even soepel, soms moesten dingen op het laatste moment nog worden ingevuld en we waren het niet altijd met elkaar eens. Die vergaderingen duurde vaak wel lang. Desondanks werden we het uiteindelijk altijd eens.'

'Ik ben later gekomen, rond 1985. Ik hielp bij de organisatie van sport en spel en de zeskamp. Dat was leuk; het veld dat won kreeg gratis patat. Later ben ik bij de stichting gevraagd.'

'Wat ik heel mooi vond, was dat sommige mensen hier onderwerpen hoorden, die ze in hun eigen kerk niet hadden gehoord. De Betteld was een soort familie. De camping was nog klein en iedereen kende elkaar.'

Een mooie tijd

Age: 'Als je eenmaal in die wereld van de camping terecht bent gekomen en je hebt je contacten en je maakt onderdeel uit van de gemeenschap, dan is dat een enorme rijkdom. Ik heb daar veel nieuwe inzichten gekregen.'

'Nico heeft op mij veel invloed gehad. Hij was iemand die ervoor ging en hij kon goed leidinggeven. Hij werd overrompeld door de velen noden op de camping. Mensen die veel noden hadden zoals scheidingen en dergelijke. Toen hebben we op een gegeven moment gezegd: 'Dit zijn zaken voor hun eigen voorgangers. Dat moeten wij niet doen'. We doen hier op de camping pastorale EHBO, geen blijvende zorg.'

Gerhard: 'Toen mijn vader begon was Marten elf en ik veertien. Na zijn overlijden waren we eigenlijk te jong om een geestelijk werk te leiden. Nico was toen voor ons als een vervangende vader. Maar dat waren eigenlijk alle stichtingsleden. God had voorzien in een stevig en weloverwogen instrument om De Betteld de juiste kant op te leiden.' ●

Say yes!

Ronald en Joukje Bakker hebben een bijzondere geschiedenis op de Betteld. Hij vroeg haar er namelijk ten huwelijk!

“Ik kom al sinds mijn 14e op de Betteld en ben zo’n 2 jaar jeugdleider geweest. Dat was in 1999. Ik overnachtte in de caravan van mijn ouders. Op een loos moment ben ik wat gaan rondlopen en kwam bij het brandschilderen terecht waar een paar meiden in het Fries met elkaar aan het praten waren. Ik kon dat toevallig verstaan, dus we raakten aan de praat. Een van hen was wel heel leuk. Zo heb ik Joukje leren kennen. Ik had wel interesse in haar en zij schijnbaar ook in mij.”

“In 2000 zijn we verloofd, met oud en nieuw. Maar zoals Joukje altijd zei, ‘je moet mij wel op een bijzondere manier vragen hoor, anders zeg ik geen ja’. Nou, verzin maar eens wat. Ik kon wel een arena afhuren, maar daar had ik het geld niet voor. Dus het werd de camping. Ik heb al mijn vrienden en kennissen op het park opgetrommeld om naar de Ark te komen. Daar was in de vakantie elke donderdagavond een jeugdavond vol muziek, cabaret, voorstellingen. Het was zó druk, dat de mensen zelfs buiten stonden. Joukje wist van niks en zat helemaal achterin. Ik heb twee zelfgeschreven liedjes gespeeld en toen die klaar waren zette ik mijn gekke hoedje af en ben op mijn knieën gegaan: ‘Joukje, wil je met mij trouwen?’. Ik hoorde ver achter in de zaal een ‘huh?!’. Ik riep haar naar voren op het podium en duwde een microfoon onder haar neus. Dat was ze niet gewend, maar ze zei zachtjes ‘ja!’. De zaal was niet meer stil te krijgen, de mensen buiten overigens ook niet.”

Vlak na het aanzoek

Ronald zingt zijn zelfgeschreven liedjes

Je moet mij wel op een bijzondere manier vragen, anders zeg ik geen ‘ja’

“In 2001 zijn we getrouwd en nog steeds zijn we verknocht aan de Betteld. Als we op vakantie gaan, komen we altijd naar Zelhem met onze kinderen (15, 11 en 1,5 jaar oud). Het voelt iedere keer weer als thuiskomen, ik ken er de weg, ze kennen mij. Het voelt goed. Het is een fijne plek om tot rust te komen, je ervaart dat God aanwezig is. Het is mooi om daar als gezin deel van uit te maken. Als ik de camping niet had gehad, zou mijn leven er heel anders uit hebben gezien.” ●

Eddie Bakker

Elk jaar gebeurde er wel iets bijzonders

De Betteld is al sinds lange tijd een vast onderdeel van ons leven. In de zomer van 1992 werd ik voor de eerste keer uitgenodigd om tijdens de zomervakantie twee weken te komen spreken. Wij waren toen nog jong en mijn vrouw, Thea, was hoogzwanger van onze eerste. We woonden nog op de boerderij, net over de grens in Duitsland, waar we een bijbelschool hadden voor mensen die voltijs voor God wilden werken en ik sprak heel veel in gemeentes in Nederland. Later voelden we ons door God geroepen om daar een gemeente te stichten, die we deze zomer alweer 25 jaar mogen leiden.

Spreken op De Betteld was iets nieuws en spannend voor ons. We kregen een plekje toegewezen in een caravan naast de Ark. Daar stond ook nog een kleine caravan bij. Plek genoeg dus om mensen van onze bijbelschool mee te nemen als gebedsteam voor tijdens de bijbelstudies. Wat waren het supergezellige en gezegende tijden!

De geestelijke openheid op een camping waar bijna iedereen gelovig is, was een verademing voor me en deed me denken aan Zuid-Afrika, waar je ook heel makkelijk met vreemden over het geloof in gesprek komt. De toehoorders op De Betteld bestonden uit mensen uit alle kerkelijke gezindten die je maar kon bedenken. Dat had iets ontzettend moois voor ons, want ons

samenzijn op De Betteld berustte op dat wat ons één maakt: het liefhebben van Jezus, en niet op de kerkelijke onderlinge verschillen. De mensen die er vakantie hielden, hadden er ook bewust voor gekozen die tijd op een christelijke camping door te brengen en dat kon je bij de bijbelstudies echt merken. Mensen waren hongerig en verlangden naar vernieuwing.

We werden na die eerste keer ieder jaar opnieuw gevraagd en leerden de familie

Hobelman langzaam beter kennen, zowel het gezin van Gerhard en Jannita en Marten en Ina en natuurlijk ook moeder Hobelman. We maakten in die eerste jaren vaak ook een lekker Zuid-Afrikaans potje voor hen klaar, die we dan gezellig samen opaten.

We merkten duidelijk hoe belangrijk het voor de familie Hobelman was om mensen te bereiken met Gods Woord en een plek te bieden waar mensen God gingen beleven. Dat er in Nederland behoefte was aan een plaats als De Betteld werd duidelijk door de groei die er plaatsvond. In 1992 waren er ongeveer 1300 gasten, nu zijn dat er in het hoogseizoen meer als 2500, en zijn er verschillende, zelfs internationale locaties.

We maakten in die eerste jaren vaak een lekker Zuid-Afrikaans potje voor ze klaar, dat we gezellig samen opaten.

Thea met oudste zoon Mattanja op de Betteld. Thea heeft regelmatig worship geleid.

Eddie met een Zuid-Afrikaans potjekos bij de familie Hobelman

Toch draaide het bij de familie Hobelman nooit om de financiële groei, maar veeleer om het vinden van het geloof in Jezus en het groeien in dit geloof! Hier heb ik heel veel getuigenissen van mogen ervaren in de 31 jaar die ik onafgebroken op De Betteld mocht dienen. Zelfs een van onze eigen kinderen heeft geloofszekerheid gevonden tijdens een studie die ik daar bij de jeugd mocht doen. Na een seizoen op de Betteld ontving ik vaak bemoedigende brieven waarin mensen vertelden over wat ze ervaren hadden bij de bijbelstudies, of wat hun kinderen ervaren hadden. Vele mensen zijn God oneindig dankbaar voor de aanraking, de woorden en het onderricht die zij op De Betteld mochten ontvangen. Want er gebeurde in geestelijk opzicht ieder jaar, zonder uitzondering, wel iets bijzonders bij de bijbelstudies. Door het jaarlijks weer dieper bestuderen van Gods Woord om nieuwe studies voor te bereiden, gaf God mij ieder jaar dieper geestelijk inzicht daarin: ik had het gevoel geestelijke schatten te ontdekken. Deze schatten raakten niet alleen mensenharten en -levens diep aan, ze veranderden voor tijd en eeuwigheid en gaven ook mijn eigen bediening vorm in de jaren die volgden. In mijn eigen hart was er steeds weer een vreugde om naar De Betteld te gaan en daar te mogen dienen. Het was niet alleen het contact met de medewerkers en de mensen daar, maar er waren ook de bijzondere ontmoetingen die ik zelf in mijn voorbereiding en in de diensten met God heb mogen beleven.

Het spreken op De Betteld opende ook weer deuren naar verschillende gemeentes in Nederland, zodat ze contact met me opnamen om te komen spreken. We hebben er ook Pabitra Tandi leren kennen, een voorganger uit India, met wie wij die daar een weeshuis hebben gesticht en die wij nu als gemeente ondersteunen. Ook werkt Pabitra samen met vele andere gemeenteleiders in India die wij weer mochten bezoeken en trainen.

Al met al kijken wij met heel veel dankbaarheid terug op al die jaren die we op De Betteld mochten zijn en zijn wij dankbaar voor het werk dat God daar heeft gedaan. We zijn de familie Hobelman dankbaar voor hun bereidheid om deze plek in gehoorzaamheid te bouwen. We weten dat er heel veel mensen door gezegend zijn en wij horen daar zelf ook zeer zeker bij. ●

Eddie Bakker is een in Zuid-Afrika geboren spreker die door een roeping in Nederland en Duitsland terecht is gekomen. Samen met zijn vrouw Thea heeft hij in Nordhorn een gemeente gesticht waar zij nog altijd actief zijn. Eddie komt al meer dan 30 jaar op de Betteld.

Wim en Eva van Slooten over het gebedsteam op de Betteld

'We helpen mensen graag zelf verantwoordelijkheid te nemen in hun relatie met Jezus. We zagen velen groeien in hun geloof en enkelen van hen maken nu deel uit van het gebedsteam', vertellen zij.

Behalve bij de volwassenen investeerden Wim en Eva ook veel tijd in de RA-leiders en de tieners. 'Veel van hen komen tijdens de maaltijden nog even met ons praten.' Intussen is er een mooi gebedsteam ontstaan, die onderling ook tijd voor en met elkaar uittrekt. Zij zetten zich een deel van hun vakantie in om te bidden voor en met de bezoekers en gasten.

'Als gebedsteam mogen we veel herstel zien ontstaan. Dit kan zijn in relatie tot de Heer, maar ook op het gebied van echtelijke relaties of de relatie tussen ouders en kinderen.'

Wim en Eva weten nog van een dame die moeite had haar vader te vergeven. 'Haar verstand was er klaar voor, maar pas op de laatste dag van haar vakantie was ze ook in haar emotie zover. Tijdens het slotfeest zagen we haar dansen van vreugde.

"Ik wil géén gesprek, gebed of een knuffel," zei een van de campinggasten die naar voren kwam heel stellig. Toch bleef hij in gesprek en na een tijdje ging hij bevrijd, inclusief gebed en een knuffel terug naar zijn caravan. Wij bidden niet om mensen een kick van de Heilige Geest te laten ervaren, maar wel voor groei in hun geloof. Wie met een bepaalde houding of verslaving kampt, kan de vraag verwachten: "Wil je hier echt van los komen?" Zo niet, dan is het zinloos om ervoor te bidden. God dwingt tenslotte niemand.'

Douwe en Miek Dijk kunnen ervan getuigen hoe God het gebedsteam gebruikte en nog steeds gebruikt. Zij vertellen: 'Die ene keer dat we toch maar naar voren gingen voor gebed, bewees dat onze liefdevolle Vader ons altijd al op het oog had door een woord van kennis dat over ons uitgesproken werd. Dit heeft ons diep in ons hart veranderd en was een keerpunt in ons leven.' Douwe en Miek draaien ondertussen mee in het gebedsteam. 'Na enige twijfel van onze kant of wij wel geschikt waren voor gebedswerk, kwam een man waar we voor hadden gebeden vertellen dat God hem na ons gebed had genezen.'

*Het gebedsteam mag
veel herstel zien.*

Ook het komend seizoen zal het gebedsteam weer aanwezig zijn. In ieder geval na de Bijbelstudies op maandag, woensdag en vrijdag. Mocht iemand op een ander moment graag gebed willen, dan kan er een afspraak gemaakt worden.

Wim en Eva zijn gelukkig nog steeds van de partij, maar vroegen Cees en Ina Florusse om de coördinatie van hen over te nemen. Zij zijn dus aanspreekpunt voor zowel de directie van De Betteld, campinggasten en het gebedsteam.

Wilkin van de Kamp

Gerhard en Jannita zijn echte bruggenbouwers

Op De Betteld krijgen mensen een podium. Letterlijk in de grote Ichtushal of in de Ark, maar ook figuurlijk. Mensen die gebruikt worden in Gods Koninkrijk, met een bediening voor het Lichaam van Christus. Of mensen die hun plaats daarin nog moeten vinden. Dat is waar Gerhard en Jannita Hobelman al vijftig jaar met hart en ziel in investeren. Wilkin van de Kamp vertelt hoe hij dit echtbaar leerde kennen en wat hij heeft gezien van hun open armen en vrijgeevige hart voor de vele sprekers en gasten die kwamen om God te ontmoeten.

Vaderlijke reactie

'De Betteld is in feite geen verdienmodel, maar een zendingsmodel. Het is een familiebedrijf, maar bovenal een bediening. Dat is een spannende combinatie. Er moet omzet worden gedraaid, maar daar gaat het Gerhard en Jannita niet in de eerste plaats om. Ik herinner me een situatie waarin het hart van Gerhard en Jannita zichtbaar werd. Twee jongemannen, waaronder een van onze eigen zonen, hadden het idee om een jongerenbeweging op te zetten. Gerhard

had daarvoor een weekend gereserveerd op De Betteld en alles was klaar om de jongelui op te vangen. Op het allerlaatste moment ging het weekend om allerlei redenen niet door. Ze hadden de afspraken op papier gezet. Voor De Betteld was het natuurlijk inkomstenderving. Je zou denken dat Gerhard dan toch wel een deelbetaling zou vragen. Maar hij stelde zich als een echte vader op. 'Dit is jullie verantwoordelijkheid,' zei hij toen ze bij hem kwamen. 'Hoe gaat dit nu betaald worden? Hoe gaan we dit oplossen?' De jongens hadden natuurlijk geen cent te makken. Gerhard had

wel een idee hoe ze hem konden terugbetalen. Tegen de eerste zei hij: 'Dan wil ik dat jij drie keer komt spreken op een van onze events!' En tegen onze zoon zei hij: 'En jij gaat filmpjes maken voor mij!' In feite gaf Gerhard beide jongens een podium, want hij zag hun potentie: de een is nu een bekend spreker in ons land en de ander werkt met plezier in de mediawereld. Dat was voor Gerhard belangrijker dan de zakelijke misser.'

Kennismaking

'Ik ken Gerhard al vele jaren. Hij heeft zich in de Achterhoek met volle overtuiging ingezet om kerkleiders bij elkaar te brengen. Daar heb ik hem wat beter leren kennen en zijn hart gezien. Op een zondagavond bezocht Gerhard een avonddienst in onze Euregio Christengemeente (ECG). In deze avonddiensten was er veel ruimte voor wat God wilde doen en namen we de tijd om voor mensen te bidden. Gerhard heeft deze diensten vele malen bezocht. Je zou kunnen zeggen dat hij toen op zoek was naar meer van God en meer van de Heilige Geest. Op deze avonden en de gesprekken die hieruit voortkwamen heb ik Gerhard en daarna Jannita echt leren kennen. Uiteindelijk zijn ze samen lid geworden van de ECG-familie. Elke maand komen we met een aantal andere leiders uit de ECG die ook een landelijke bediening hebben een avond samen in het Vrij Zijn kantoor. In deze small group staat

onze relatie met God en met elkaar voorop. Gerhard en Jannita komen daar ook al enkele jaren. De meeste uitdagingen die zij hebben, herkennen wij. We steunen elkaar in de bediening, bidden voor elkaar en zoeken Gods hart. Daarnaast leidt Jannita een interkerkelijk vrouwengroep in Doetinchem. We zijn dankbaar voor wie ze zijn en dat we persoonlijk bij elkaar zijn betrokken.'

Bruggenbouwers

'Gerhard en Jannita hebben een hart voor de kerk, maar kijken ook over kerkmuren heen. Ze zijn echte bruggenbouwers. Ze hebben liefde voor het hele lichaam van Christus en willen op meerdere manieren dienen. Een voorbeeld hiervan was het project Wij kiezen voor eenheid. In 2009 hebben Gerhard en ik dertien nationale kerkleiders geïnterviewd en hen gevraagd om het zogenaamde Manifest van eenheid te ondertekenen. Dit resulteerde in het gelijknamige boek

dat we gratis aan alle predikanten, priesters en voorgangers in Nederland hebben toegestuurd. Dit heeft ertoe geleid dat we in 2012 op het Mailieveld in Den Haag een dag van verootmoediging en verzoening hebben gehouden, waarin nationale leiders – in het bijzijn van 3.000 getuigen – God en elkaar vergeving vroegen voor de manier waarop wij negatief over elkaar hebben gesproken en met elkaar zijn omgegaan. Elk jaar komen circa zestig nationale leiders van vrijwel alle kerken en christelijke organisaties samen voor een tweedaagse retraite (nu onder de naam Nederlands Christelijk Forum), waar onze eenheid en vriendschap in Christus centraal staat. Gerhard is daar vanaf het begin bij om de onderlinge verbondenheid ('jouw kerk is mijn kerk') en betrokkenheid te versterken.'

Levensveranderend

'De Betteld is voor veel kinderen en jongeren levensveranderend geweest. Gerhard en Jannita openden hun deuren voor Yunity, een

jongerenbeweging in de Achterhoek. Opnieuw zagen we hun vrijgevig hart. Zij stelden de grote hal en alles wat nodig was gratis beschikbaar, zodat zo'n 400 jongeren samen konden komen om God te aanbidden, aangevuurd werden Jezus te volgen en met elkaar kennis te maken. Daar is gezaaid in mensenlevens waar wij tot op de dag van vandaag nog de vruchten van zien. Yunity werd door God ook voor hun en onze kinderen gebruikt. Voor bijvoorbeeld Hanne de Vries en vele anderen is dit een eerste mogelijkheid geweest om hun talenten en gaven van God in te zetten voor jongeren. Onze zonen waren hier ook bij betrokken. Zij dienen God op het terrein waar zij voor geroepen zijn: muziek, media en zending. Ik bedenk me hoe gaaf het zou zijn als zo'n jongerenbeweging voor de Achterhoek weer nieuw leven zou worden ingeblazen.'

Het paslood

'Gerhard en Jannita hebben elkaar ontmoet bij een conferentie van Mission. Zending typeert nog

steeds hun huwelijk en gezin. Het is iets wat in hun hart zit. Zij zijn twee tegenpolen die elkaar aantrekken. Gerhard is de ondernemer, Jannita de ondersteuner. In Amos 7 wordt het paslood beschreven dat de Heer gebruikt. Dat is iets wat echt op Jannita van toepassing is. Zij heeft een sterk rechtvaardigheidsgevoel en voelt aan wat recht is of niet, wat past of niet. Gerhard zit volop ideeën, ziet altijd mogelijkheden, Jannita weet dan of iets 'passend' is of niet. Zo vullen ze elkaar aan. Zij weet dat niet alle ballonnen die Gerhard oplaait ook werkelijk ergens landen. Dit stel heeft een groot hart voor mensen en bedieningen die in Gods Koninkrijk tot zegen zijn. Maar dat niet alleen. Ze hebben een groot verantwoordelijkheidsgevoel en zijn zeer gastvrij. Mensen die door omstandigheden onderdak nodig hebben, mogen ook vaak overnachten. We hebben dat veelvuldig zien gebeuren. Zo hebben ze in coronatijd in de herberg een grote groep jonge asielzoekers opgevangen, met alle uitdagingen die daar bij horen. Ze bieden niet alleen een dak boven hun hoofd, maar zijn ook persoonlijk betrokken.'

Doorgang

'De Betteld is het grootste christelijke vakantiepark van Nederland. De komende jaren zal, gezien Gerhards ondernemerschap, er internationaal meer uitbreiding plaatsvinden. Ik vind het prachtig te zien dat Gerhard net zo blij is met de groei van andere vakantieparken als met zijn eigen onderneming. Hij wil voor iedereen tot zegen zijn. Het is mijn wens en gebed dat het werk doorgang mag vinden. Een familiebedrijf kun je overdragen, een bediening niet. Dat moet God doen. Ook daarin zijn Gerhard en Jannita ontspannen. God heeft al 50 jaar lang voorzien en Hij zal hen ook de komende jaren Zijn trouw bewijzen.' ●

Over Wilkin

Wilkin van de Kamp (1961) is getrouwd met Aukje. Samen hebben zij vier zonen, vier schoondochters en zeven kleindochters. Wilkin was van 2000 tot en met 2010 fulltime in dienst als voorganger van de Duits-Nederlandse Euregio Christengemeente. Vanaf 2010 is hij fulltime in dienst als predikant-directeur van Vrij Zijn.

Een feest voor jong en oud

We weten niet meer hoe vaak we in die 50 jaar op De Betteld zijn geweest, maar het was altijd een feest voor jong en oud! En natuurlijk voor onszelf.

Eerst kwamen we met z'n tweeën, toen met Peter van Essen en Jan Borger. Peter werd later vervangen door Dick Le Mair. Al die jaren was er de vriendelijke ontvangst bij de receptie, kregen we kroketjes op brood en na afloop van het concert een ijsje.

Al die jaren was er de vriendelijke ontvangst bij de receptie, kregen we kroketjes op brood en na afloop van het concert een ijsje

We hebben in die tijd de camping in Zelhem zien groeien met steeds meer mensen, tenten en chalets, en ook de zalen werden steeds groter en mooier. De gebroeders Hobelman waren vanaf het begin al inventief en creatief met ruimte scheppen. Nog steeds! Inmiddels zijn er vier parken en wie weet waar het ophoudt.

We herinneren ons uit de begintijd de evenementen in de Ark. Dat was een houten gebouw met een nogal klein podium. Maar het lukte altijd weer. Ook weten we nog van het zwembad met verschuifbaar dak, het optreden in de nabijgelegen Schaapskooi, de bouw van de grote zaal die er nog steeds is, nu nog groter.

Ook denken we nog weleens aan de slagboom die altijd met veel moeite openging, omdat degene die het moest openen dan net niet te vinden was. Het park was en is goed beveiligd! Of de optredens met vrolijk zingende en dansende kinderen, later met een echte lichtshow.

Nogmaals: altijd feest!

We treden niet meer samen op en zullen jullie missen. Veel succes met alle verdere ondernemingen en bedankt voor jullie uitnodigingen en vertrouwen in ons. Gods zegen voor de toekomst!

Elly en Rikkert

Vanuit de Betteld de wereld rond in een caravan

De Christelijke Caravan Club (CCC) is opgericht op De Betteld. Janna Smit was bij de oprichting betrokken, heeft jarenlang in het bestuur gezeten en was initiatiefnemer van vele reizen.

De Christelijke Caravan Club is hier opgericht.

Wat herinnert u zich nog van die tijd?

‘Wij waren als familie Smit al twee keer op De Betteld geweest. Het park lag mooi in het midden en het was christelijk. Wij hebben dus ook voorgesteld om met de CCC daarheen te gaan. Dat was in 1986. Van 16 tot 20 mei van dat jaar waren we er voor het eerst en dat is ook de datum van oprichting. We hebben toen in de Schaapskooi samenkomsten gehouden.’

Weet u wie er nog meer betrokken waren bij de oprichting?

‘In eerste instantie waren we met tien echtparen. Maar een echtpaar liet al vrij snel weten dat het niets voor hen was. Zij vonden dat van christenen werd verwacht dat je altijd aan het evangeliseren bent, ook op vakantie. Maar dat was niet de insteek. We gingen gewoon met z’n allen op vakantie. Ook een stel uit België voelde zich er

niet thuis. Ze waren katholiek - van mij mochten ze blijven, kerkmuren zijn er voor mij niet - toch wilden zij liever vertrekken.’

Wat was de eerste reis van de CCC?

‘Ik weet niet meer waar de eerste reis van de CCC naartoe ging. We zijn waarschijnlijk wel datzelfde jaar als de oprichting nog weggeweest. Het zal een kort reisje zijn geweest.

Mijn laatste reis was toen ik 80 werd, dus dat was 6 jaar geleden. Mijn man is in 1997 overleden, maar ik ben bewust lid gebleven. Dat jaar ben ik zelfs nog weggeweest met de CCC. Mijn laatste vakantie was in 2016. Ik ben zo’n dertig jaar lid geweest. We maakten minstens elk jaar een reis, dus dat moeten minimaal dertig reisjes zijn geweest.’

Wat maakte de CCC voor u zo bijzonder?

‘Dat je fijn kan praten, ook over het christen zijn. Ik hoor graag van anderen hoe ze dingen doen, hoe

ze naar dingen kijken, wat hun gewoontes zijn. Het maakt dan niet uit van welke denominatie ze komen.

Naar welke landen zijn jullie geweest?

'We zijn een keer door heel Europa naar Griekenland gereden. Die reis duurde drie maanden. Ook zijn we in Canada geweest. We hadden daar campers gehuurd, ongeveer twaalf campers. Daar

We waren allemaal doorgewinterde kampeerdere. Als iemand niet zoveel kampeerervaring had, dan sleurden we die er wel doorheen.

hebben we van kust tot kust zo'n 9.000 kilometer gereden. Je maakt natuurlijk wel wat omtrekkende bewegingen, zo zie je wat van de natuur. En dan moet de een nog gas halen, de ander moet nog boodschappen doen, ga zo maar door. We werden vaak door het stadsbestuur ontvangen. Onze trips duurden standaard meer dan een maand. We waren toch allemaal gepensioneerd. In Ierland heb ik samen met iemand, ze heet Henny, een camper gehuurd. Zij was alleen en ik inmiddels ook. Ik was

de enige die reed, het was heerlijk.'

Als je op reis wilde, hoe ging dat in zijn werk?

'Stel je wilde naar Duitsland. Dan zei je tegen de commissie dat je het plan had om daarheen te gaan: "Ik wil die route rijden en er zo lang over doen." Dan kreeg je spreektijd om anderen mee te krijgen. We waren allemaal doorgewinterde kampeerdere. Soms ging er iemand mee die nog niet zoveel ervaring had. Dat maakte niet uit, die sleurden we er wel doorheen. Je rijdt namelijk altijd twee aan twee. We hebben wel eens in Roemenië iets gehad. Een caravan achter ons liep schade op in een tunnel. Er zat een groot gat in het dak. Toevallig reden er Nederlanders langs met een nieuwe matras. Met het plastic van de matras hebben ze het gat gedicht. Maar toen moesten we nog naar de politie, want anders kom je in dat land met zo'n caravan de grens niet meer over. Gelukkig is dat allemaal goed gegaan.'

Levert het ook mooie vriendschappen op?

'Jazeker. De reis die ik maakte met Henny, met wie ik samen een keer een camper huurde, zorgde zeker voor vriendschap. Wij zijn nog steeds goed bevriend. Helaas zijn de meeste andere leden van die tijd overleden.' •

Terug in de tijd

In al die jaren is er veel gebeurd, en dus ook veel vastgelegd! We hebben de leuke kiekjes van vroeger en nu voor je verzameld voor een *trip down Betteld memorie lane*! Ga je mee op reis door de tijd?

◀ Zeskamp! Een begrip. Deze foto komt uit 1975, toen waren jullie al onwijs fanatiek! Bij de zeskamp streden alle velden tegen elkaar. Het winnende veld kreeg gratis patat uit de snackbar.

◀ Kamperen in 1975, gezellig!

▶ Houtbranden, wie kent het niet en wie is er niet groot mee geworden? Op de Betteld is het al sinds jaar en dag een begrip en nog altijd worden de mooiste creaties in hout gebrand!

◀ De opening van de Schaapskooi in 1984 was een hele happening. De hele camping was uitgelopen om erbij te zijn. De Schaapskooi wordt nog steeds gebruikt door groepen en door MEGA-Kids in de vakanties.

▶ In de vakanties was er de Jeugdavond in de Ark waar iedereen iets mocht opvoeren.

◀ De Betteld-bus!
We hadden een eigen touringcar waarmee tripjes werden gemaakt. Als je goed kijkt, zie je achteraan de bus Klaas Kruit staan. Hij was de buschauffeur.

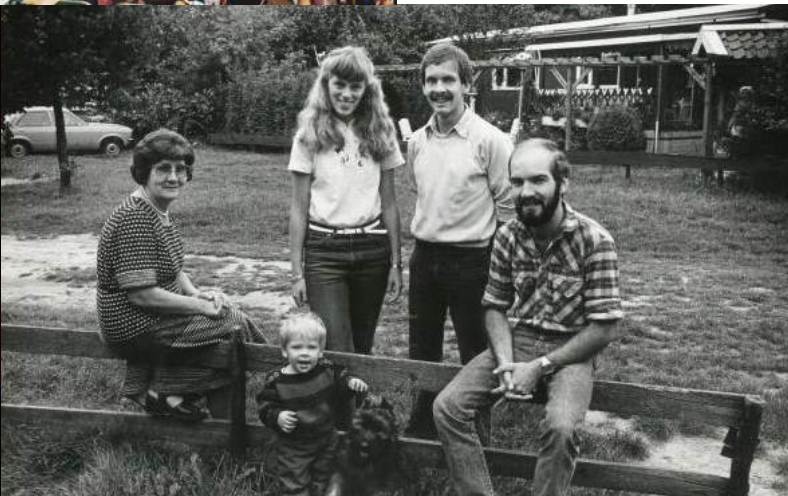
▶ Een mooie foto van de camping een flink aantal jaren geleden. Je ziet hier de Voorkamp met de eerste drie stacaravans die toen werden geplaatst. In de verte zie je de voormalige kantine en de woonhuizen van de familie Hobelman.

▶ De zeskamp was altijd heel competitief. Alle veldjes bereidden zich de hele week voor. Ze verzonnen de mooiste slagzinnen en bouwden hele mascottes.

◀ Het zwembad werd feestelijk geopend door onder andere de stichtingsleden die beetje bij beetje naar beneden gleden totdat ze in het water lagen.

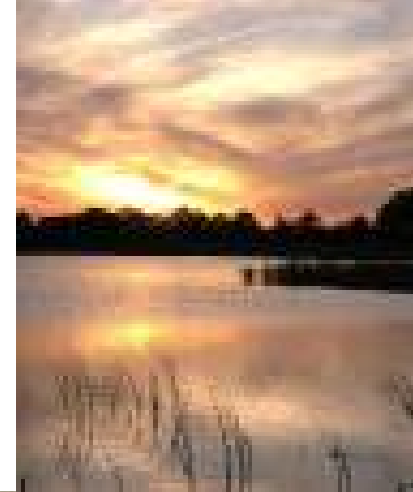
◀ Van links naar rechts: moeder Hobelman, de kleine Bob (zoon van Marten en Ina), Ina, Marten en Gerhard.

▶ Dat trekt bekijks, een grote heteluchtballon! Die steeg heel vaak op vanaf het sportveld!

▼ Het jeugdveld was lange tijd een begrip. Alle jeugd kampeerde bij elkaar. Later is hiervoor de herberg gebouwd.

► Het meer met zonsopgang. Het meer is een grote toevoeging aan het park.

▲ Hier werd de overwinning van de zeskamp gevierd. En deze keer niet met patat, maar met pannenkoeken!

◀ Hiernaast zie je het allereerste krantenartikel dat ooit is geplaatst, in 1972 dus. Het is geplaatst in de Graafschapbode wat nu de Gelderlander is.

▼ Het centrale plein speelt al jaren een grote rol op de Betteld. Hier vind je de terrassen van de snackbar, maar er vinden ook samenkomsten plaats zoals hieronder! Mooi om zo'n plek te hebben en te delen met elkaar.

◀ Bertus Hobelman is het land aan het bewerken met twee paarden. Bertus is de vader van Gerhard en Marten en de grondlegger van de Betteld. De paarden en de ploeg kwamen later terug in het logo. Hierover lees je meer op pagina 60.

► De opening van het zwembad! Dat was een gezellig feestje! Toen had het zwembad nog een schuifdak dat handmatig open en dicht werd geschoven. Nu is het een openluchtzwembad.

◀ De jeugd heeft altijd een grote rol gespeeld. Vroeger het jeugdveld, later de herberg en het jeugdwerk. Dat laatste is gigantisch uitgebreid sinds de samenwerking met Royal Mission. Ieder jaar mogen we honderden tieners verwelkomen!

▶ Na 50 jaar is de Betteld uitgegroeid tot een vakantiepark met 430 plekken met chalets, tenten en kampeerplekken. Daar zijn we dankbaar voor!

▲ Niet alleen in de zomer is de Betteld mooi, ook als er een flink pak sneeuw ligt, ligt het park er mooi bij! Zo zijn er al menig rondjes geschaatst over het meer. De laatste keer was nog maar kort geleden in 2021!

◀ 2002: de Herberg is klaar! Een mooie plek met 22 kamers om jeugd in te laten overnachten. Het is de eerste groepsaccommodatie die de Betteld heeft. Er zullen er nog een aantal volgen in de toekomst.

◀ Een recenter plaatje. Aanbidding in de Ichtuszaal. De grote zaal is een echte toevoeging aan de Betteld. We hosten nu grote conferenties en kunnen in de vakanties onze gasten een mooi stukje aanbidding en opbouw meegeven.

▲ Uitbreiding! In die 50 jaar tijd zijn er meerdere vestigingen bij gekomen. Allereerst Amerongen, later de camping in Cadzand, het Brandpunt in Doorn en meest recent camp Limauges in België.

Betteld huwelijk

Ontmoetingen horen bij De Betteld; God ontmoeten als eerste, maar ook mensen. Zulke ontmoetingen kunnen zich ook verder ontwikkelen. En in vele gevallen leidde het zelfs tot een huwelijk, zoals dat van Peter en Tineke.

Roos op het dashboard

'In 2007 kwam ik als echte Brabantse als stagiair binnen. Ik was verantwoordelijk voor het programma en conferenties; iets wat ik nu nog steeds doe. Peter kwam later werken, in 2010. Hij startte bij de technische dienst. We zagen elkaar eigenlijk nooit, want ik werkte natuurlijk binnen op kantoor en Peter zat altijd buiten.'

Maar Peter had Tineke opgemerkt en had al een oogje op haar. Op een gegeven moment ging Tinekes auto stuk.

Peter: 'Ik had haar sleutel via Gert Oonk geregeld en ben de auto gaan maken.

Toen heb ik een roos op het dashboard gelegd!' Gert was toen vrijwilliger bij de technische dienst en werkte dus veel met Peter samen. Tineke had eigenlijk meteen door dat het van Peter was. 'Van Gert moest ik een keer met Peter uit eten. Maar ik was daar nog niet zo happig op. Tot Gert zei: "Misschien heeft God er wel een heel ander plan mee, ga maar gewoon." Toen ben ik gegaan en het was eigenlijk leuker dan gedacht. Dat was in augustus 2010.

Het was nog niet meteen raak. Tineke: 'We hadden in het begin een beetje een haat-liefdeverhouding.'

'Nou, jij haat, ik liefde', verbetert Peter haar lachend.

'Dat ging ook wel gek, want eigenlijk spraken we elkaar daarvoor iedere avond via MSN. Uiteindelijk kregen we ook via MSN verkering. Maar daarna dacht ik al meteen:

“Nee, doe toch maar niet”, ik had toch twijfels’.

Peter heeft hard zijn best moeten doen voor haar. Uiteindelijk was het toch raak en kregen ze verkering, dat was in januari.

Aanzoek op de gang

‘Het aanzoek liep niet helemaal volgens plan. Ik wilde haar in de kerk waar zij jeugdleider was ten huwelijk vragen, maar ze kwam te vroeg naar buiten. Dus ben ik in de gang maar op mijn knieën gegaan. Gelukkig zei ze “ja!”’, vertelt Peter. Maar de volgorde ging niet helemaal volgens het boekje, want Peter had zijn schoonvader nog niet om de hand van zijn toekomstige bruid gevraagd. Zijn schoonouders hadden hem nog maar een keer ontmoet. ‘Je laat er gaan gras over groeien’, had haar vader gezegd. ‘Wat goed is, voelt goed’, was Peters antwoord. Daarmee kreeg hij zijn schoonvaders zegen om Tineke te trouwen. Ze ontdekten dat ze allebei een groot gezin wilden. Er zat dus wat haast achter. In september van dat jaar stapten ze in het huwelijksbootje en een jaar later werd hun eerste zoon geboren: Luke. Ze namen een jaarplek op De Betteld, waar ze elke vakantie doorbrengen, die hebben ze nog steeds.

Ziekte en verlies

Peter kampt al lange tijd met een rugaandoening. Al voor hun trouwen heeft hij zijn eerste herniaoperatie. Het leek hen verstandig om als getrouwd stel niet op dezelfde plek te werken en Peter gaat de zorg in. Dat hield hij maar een maand vol, want zijn rug begaf het. Het is het begin van een lange periode met veel pijn, waardoor Peter niet kan werken en Tineke de kar trekt in het gezin. ‘Wat wel heel fijn is, is dat ik altijd in de buurt van mijn kinderen ben. Dat is een erg groot voordeel van werken op De Betteld. Peter is altijd in de buurt en mijn zoons ook. Niet elke fulltime werkende moeder heeft dat.’ Peter beaamt dat en voegt eraan toe: ‘Ik had mij mijn werkende leven anders voorgesteld, maar vind het desondanks een voorrecht om altijd bij mijn kinderen te zijn en ze te mogen opvoeden.’

Ze gaan door een moeilijke periode als een van hun ongeboren tweeling het niet redt. Ze verliezen hun kindje. ‘De Betteld is altijd heel goed voor ons geweest in die moeilijke tijd en ook rond mijn rugproblemen’.

Koppelen

Sinds ze de caravan hebben is Peter net als Tineke weer veel op de camping te vinden. Het geeft hem veel voldoening. ‘Ik moet hier gewoon zijn, dit is een goede plek. De kinderen vinden het hier ook heerlijk. Daarom hebben we onze jaarplek nog steeds. Het klikt ook erg fijn met de andere mensen op het veldje’.

Inmiddels heeft hun oudste zoon al een vriendinnetje op de camping. ‘We proberen de andere twee jongens te koppelen aan meisjes op het veldje’, zegt Tineke lachend. ‘Dat geeft maar aan hoe fijn de sfeer er is. Als er een keer wat aan de hand is, laat ik ze met een gerust hart hier achter bij de rest. Iedereen let op elkaar en de kinderen; het is een veilige omgeving.’ ●

Hoogtepunten en bruggenbouwen Carlino Bus

Als ik terugblik op negen seizoenen Betteld, dan kijk ik terug met dankbaarheid. Wat een bijzondere plek is De Betteld! Werkelijk een plek waar God mensen aanraakt en levens verandert. Deze plek moet altijd blijven bestaan!

De periode waarin ik mee mocht bouwen aan dit prachtige werk kenmerkt zich voor mij door groei, hoogtepunten en bruggenbouwen. Groei voor mijzelf in verantwoordelijkheid, leiderschap en geloof. Groei voor De Betteld van één naar vier vestigingen. Hoogtepunten waren vooral de momenten waarop we zagen dat de Heilige Geest mensen aanraakte, transformeerde en herstelde. Speciale momenten waren hierbij de zomers, het 'Bovennatuurlijk Weekend' dat we zelf organiseerden en vele conferenties waar we mee mochten kijken. De grote conferenties waren vooral hoogtepunten omdat we als team de klus klaarden. Daarnaast waren er natuurlijk de ontmoetingen en relaties met zoveel prachtige mensen, ons eigen Betteld-team, muzikanten, sprekers, bidders, het Royal Mission team en natuurlijk de gasten.

Bruggenbouwen was vaak mijn rol, bemiddelen, samen brengen en bouwen. In de negen seizoenen leerde ik deze vaardigheid waar ik nog steeds profijt van heb.

Werk en passie samen

Het leuke van werken op De Betteld is dat werk en passie samengaan. Er is veel afwisseling in het werk op het terrein, de zomers met programma en de conferenties.

De grootste passie voor mij om dit werk te doen, zit hierin: Gods aanwezigheid die mensenlevens raakt. Daar kan ik niet genoeg van krijgen.

Een andere passie van mij is vissen. Om plantengroei in te dammen en het water gezond te houden moesten we vis uitzetten. Je kunt je voorstellen dat het voor mij geen straf was een vrachtwagen vis te mogen kopen (smile), om vervolgens lekker te kunnen gaan vissen met andere campinggasten. Wel met een vergunning natuurlijk!

Vriendschap die blijft

Gerhard en ik trokken nauw met elkaar op. We hebben aardig wat uitdagingen samen overwonnen. Een mooie band van vertrouwen ontstond. Een belangrijk onderdeel was dat we de week samen starten in de gebedskamer waar we God zochten en onze harten deelden. Als we elkaar zien, praten we meteen honderd uit over de dingen die spelen in ons leven. Deze band en de passie voor Jezus die we beiden hebben zal nooit verdwijnen.

Terug met Opwekking!

Maart 2020, alles was klaar om met Opwekking het Worshipweekend te gaan beleven met de opname van CD 44 op de Betteld! Ik had er onwijs veel zin in om met het Opwekkingsteam naar mijn oude plek met zoveel goede herinneringen te gaan. Helaas moest ik nog twee jaar geduld hebben. Afgelopen maart was het dan wel zover: het Worshipweekend kon doorgaan op De Betteld. Hoe leuk was dat! De nieuwe Opwekkingsliederen die opgenomen zijn tijdens dit weekend zijn te horen via Spotify.

Zelhem

Dirk Jansen aan het woord

De Betteld Zelhem is een bedrijf met een traditie van 50 jaar oud. Dat brengt met zich mee dat er altijd ontwikkelingen zijn. Als ik de vraag wil beantwoorden waarom ik bij dit bedrijf werk, dan mag ik zeggen dat het een geloofsstap is die ik gezet heb. Die stap begon in 2017 in mijn stille tijd waar ik ervaar dat de Heilige Geest mij ingeeft mijn talenten in te gaan zetten in Zijn Koninkrijk. Het heeft tot juni 2018 geduurd voordat hier antwoord op kwam waar dit te doen. Een gesprek over de functie operationeel directeur met Gerhard Hobelman, Carlino Bus, Jannita Hobelman en Hans van der Kam heeft mij doen besluiten de taak op te pakken.

Zelhem is uniek, het is een mooi bedrijf met prachtige operationele uitdagingen. Maar veel mooier is de bediening die we mogen hebben, het zomerprogramma, de conferenties en groepen die we mogen ontvangen en dienen.

Highlights voor mij zijn de betrokkenheid van de chalet-/caravaneigenaren. Zij dragen dit bedrijf vanuit hun hart en overtuiging dat dit een werk van God is. Covid met al zijn beperkingen heeft dit laten zien. Een ander moment: de eerste investering die we hebben gedaan samen met Martin Touwen met de glamptenten. Geen diepteanalyse van de cijfers, maar hij wilde meedenken waardoor we vertrouwen kregen.

We zijn er nog lang niet met dit bedrijf er zijn uitdagingen genoeg. Ik heb de plicht vanuit Gods woord om het bedrijf en de omgeving mooi, netjes en veilig te maken. Dat alles binnen de omgeving waar wij wonen. Als iemand de ontwikkelingen wil zien? Kom maar langs en geniet ervan.

De Betteld Zelhem op een rijtje

- De Betteld Zelhem startte in 1972 met maar 40 gezinnen in het hele jaar!
- Inmiddels zijn er 150.000 overnachtingen per jaar.
- Er zijn 2 groepsaccommodaties: de herberg en het Tipidorp.
- Naast vakanties organiseren en verwelkomen we veel conferenties, nationaal en internationaal.
- De afgelopen jaren is er geïnvesteerd in gloednieuwe tenten aan het water en in het Dennenbos, een nieuwe speeltuin en nieuwe chalets.

Amerongen

Michel Somsen
aan het woord

Beteld Amerongen is een fantastisch kamphuis aan de rand van het bos. Sinds de overname in 2012 mag ik hier werken als beheerder.

Ik houd me bezig met het grootste deel van het onderhoud, voer kleine reparaties uit, kijk naar mogelijkheden voor in de toekomst, ontvang de groepen en ben beschikbaar tijdens calamiteiten.

Als mensen vind ik het heerlijk groepen te ontvangen, mensen te enthousiasmeren en mee te denken voor een onvergetelijk weekend of midweek.

Ik geniet als natuurliefhebber elke keer weer wanneer ik op de accommodatie aankom. Het groen van de bossen, de fluitende vogels, de stilte...

Al jaren ontvangen we diverse scholen voor de schoolverlaterskampen, families voor een reünie, organisaties als Fathershouse Movement, Evangelisatie en moslims, Stichting Gave etc voor kleine conferenties. Dit maakt het werk erg gevarieerd met hele leuke contacten.

De Betteld Amerongen op een rijtje

- In 2012 kwam deze vestiging bij de groep.
- Het is een groepsaccommodatie voor wel 80 personen.
- Betteld Amerongen ligt vlakbij De Betteld Brandpunt.
- Het gebouw staat midden in de bossen van de Utrechtse Heuvelrug.
- Buiten kun je spelen en ligt er standaard een springkussen.

het Brandpunt

Arie Kortleven aan het woord

De Betteld Brandpunt kwam in 2014 bij de Betteld Group. Dit prachtige landhuis was een verrijking voor het aanbod. Het was zo'n totaal ander product met een andere setting dan we al hadden bij de andere bedrijven.

Het Brandpunt is altijd van het Zoeklicht geweest. Dat is het nog steeds, we werken met hen samen. Het is een prachtige plek om te verblijven en te werken. Arie Kortleven woont met zijn vrouw op het terrein. Hij is werkzaam als manager van de Betteld Brandpunt en stuurt het team aan en zorgt ervoor dat conferenties op rolletjes lopen. Er komen gezelschappen die alleen komen vergaderen of groepen die een heel weekend boeken en meerdere ruimtes gebruiken. Ook verzorgen we er vaak de catering, een leuke uitdaging.

Midden in de Kaapse Bossen in de Utrechtse Heuvelrug ligt een lange oprijlaan waar het witte gebouw opdoemt. Het terrein zelf is uitgebreid, mooi aangelegd. Een prachtige vijver en de grote grasvelden laten het groots aanvoelen. Het Brandpunt telt 36 hotelkamers waar onze gasten in alle rust kunnen verblijven.

In al die jaren hebben we mooie conferenties langs zien komen, sommigen keren ieder jaar (meerdere malen) terug. Het is mooi om die verbondenheid te hebben met partners.

De Betteld Brandpunt op een rijtje

- Bij de Betteld Brandpunt kun je terecht voor inspirerende conferenties.
- In een van de 36 hotelkamers overnacht je op hoog niveau tijdens de conferentie.
- Liever op een rustig moment langskomen? Dan kun je ook een kamer boeken.
- Het gebouw heeft meerdere mooie zalen, zoals de Kapel, waar wel 250 mensen in kunnen!
- Het Brandpunt staat in een prachtige stukje natuur in de Kaapse Bossen.

Limauges

Herman de Weerd
aan het woord

Rijdend door het dorpje Limauges in België sla ik met mijn auto voor de zoveelste keer linksaf. Vervolgens hobbelen over de kasseien richting onze vestiging Betteld Limauges. Een historische plek, al meer dan 80 jaar!

Op zo'n mooie zonnige dag ben ik blij en dankbaar dat ik deze locatie mag 'managen'. Een mooi team is werkzaam op dit plekje in België. Theo en Alita als beheerders, Lau en Ronnia als schoonmaakteam, mijn vrouw Marina voor de inrichting en styling en een groepje lokale vrijwilligers, waaronder Robert en Paul, voor allerlei klusjes.

En ja, soms zit het tijdens de opstartfase tegen en is alles een heel geregeld en gedoe. Maar het resultaat mag er zijn! Compleet opgeknapt slaapzalen, nieuwe bedden, nieuwe tuintafels, grind op de parkeerplaats en paden. Een mooi appartement en sfeervolle B&B kamers gemaakt voor de verhuur. En nog veel meer.

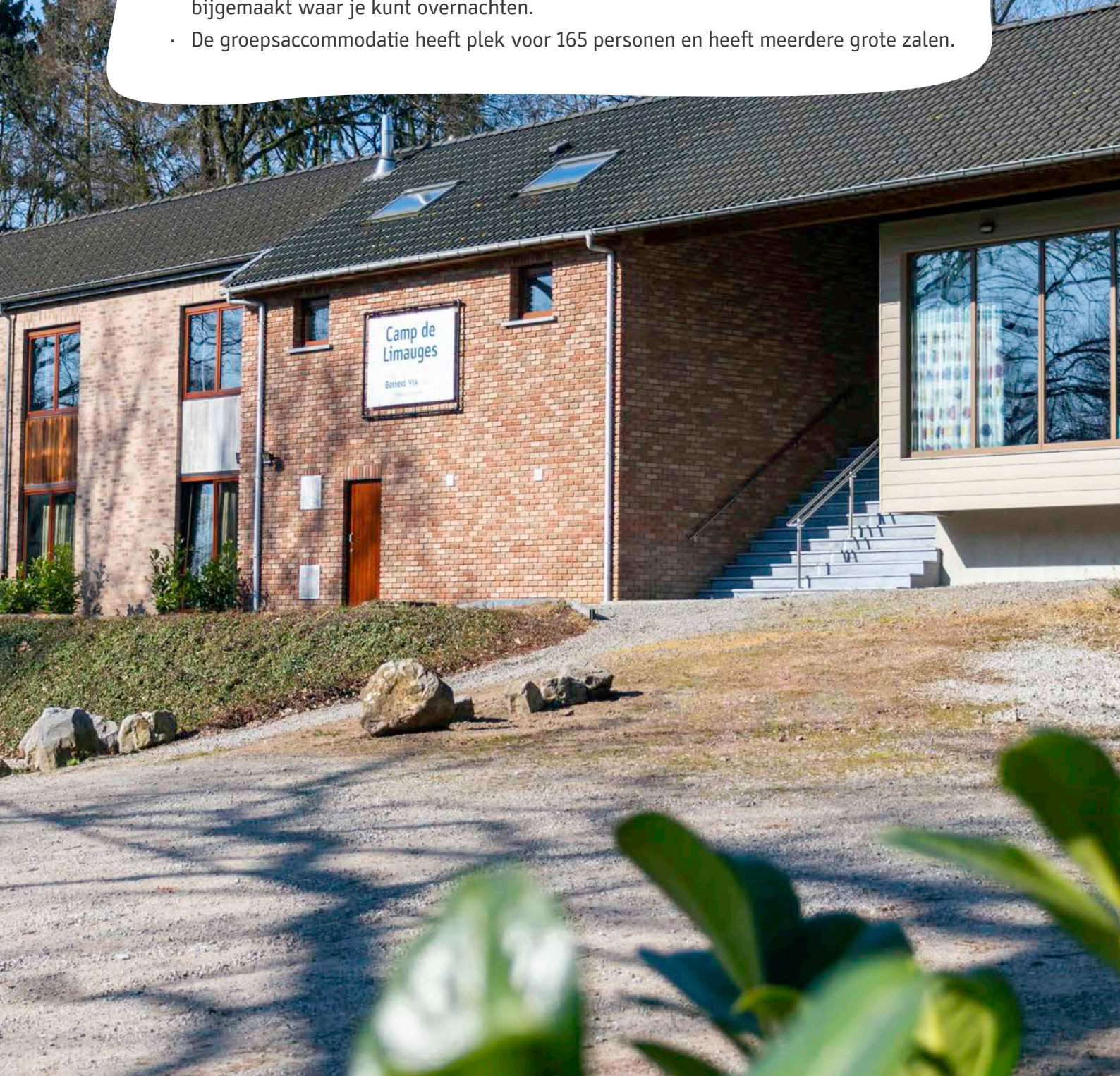
Heel mooi om te zien hoeveel kinderen en volwassenen genieten van deze plek, waar al zolang Gods Woord mag klinken. Prachtig om een dankdienst van een Armeense christengemeenschap mee te maken, ontroerend om kinderen te zien spelen en God danken door middel van zang.

Het zou mooi zijn als Betteld Limauges nog meer een plek van toerusting mag zijn voor onze gasten waarbij Gods aanwezigheid, geloofsopbouw en lofprijzing centraal mogen staan. Ook hoop ik dat wij in de toekomst vele gasten mogen begroeten uit Nederland, Duitsland, Frankrijk en Groot Brittannië.

De Betteld Limauges op een rijtje

- De Betteld Limauges kwam als laatste vestiging bij de Groep, in 2020.
- We werken samen met ViaNova, de Belgische zending.
- Camps de Limauges, zo heet het ook wel, heeft een geschiedenis die teruggaat tot voor de Tweede Wereldoorlog.
- In 2022 is er grootschalig gerenoveerd en zijn er 3 B&B's en een appartement bijgemaakt waar je kunt overnachten.
- De groepsaccommodatie heeft plek voor 165 personen en heeft meerdere grote zalen.

Wonderzomer op de Betteld

het verhaal van Christian Tan

In 2003 kwam ik voor een maandje, via een uitzendbureau, op De Betteld leiding geven aan het jeugdwerk. Het was een bijzondere kennismaking. Aan de ene kant geweldig te ontdekken dat christelijk kamperen bestond, en met wat een geloof en visie de familie Hobelman het hele park had opgebouwd! Aan de andere kant schrok ik behoorlijk van wat ik zag.

Mijn vrouw en ik kwamen uit een jongerengroep waar - door een bijzonder werk van de Heilige Geest - radicaal en heilig leven voor Jezus de norm was geworden. Dat was onder een groot deel van de jongeren die ik bij De Betteld tegenkwam wel anders. Naast vele mooie en goede dingen werden we geconfronteerd met geruzie en geroddel, lauwheid en onverschilligheid, seksuele uitspattingen en drank- en drugsgebruik. En hoorden we de verhalen over vechtpartijen met de dorpsjeugd en vandalisme.

God wil opwekking

In het jaar erna kwam ik in vaste dienst bij De Betteld. Wat de jongeren betreft wist ik één ding: God wil opwekking. Met een opwekking bedoel ik een krachtige werking van de Heilige Geest, met oprechte bekering, levensheiliging en vanuit liefde gedreven discipelschap en evangelisatie tot gevolg. Ik maakte de eisen voor jeugdleiderschap en deelname aan het muziketeam wat strenger – wat niet iedereen me in dank afnam. We wilden dat de zichtbare leiders ook echt een voorbeeld waren voor de jeugd. Dat ze met Gods

hulp overwinning hadden behaald op dingen als roken en alcoholgebruik, onzuivere seksuele relaties en pornografie, roddelen en conflicten.

Op de voorbereidingsdag voor aanstaande jeugdleiders riep ik de groep op geloof te hebben. Geloof in God. Dat Hij op de een of andere manier een doorbraak zou geven. Die opwekking, die verandering die alleen Hij kan geven. Ik weet nog goed dat we met die groep samen symbolisch onze voeten op een stuk grond in het Café zetten, uitbeeldend dat we net als Jozua dit land – opwekking onder de jeugd – in wilden gaan nemen voor koning Jezus.

We hadden geen idee hoe. Voelden ons zwak. We deden maar wat. Het gebeurde ook nog eens in een tijd dat de dokters tegen mijn vrouw en mij zeiden dat we geen kinderen konden krijgen. We waren geschokt – we hadden immers net zo duidelijk een profetisch spreken van God gekregen dat het nú de tijd was kinderen te krijgen. Met al die vragen en zonder ervaring (behalve als jeugdleiders in onze eigen gemeente) begon de zomer van 2004. Na een eerste rustige zomerweek waarin nog maar een kleine groep leiders en jongeren aanwezig was, begon het weekeinde. Dan was ik altijd lekker thuis: ik werkte de vijf doordeweekse dagen in Zelhem.

Onverklaarbare blijdschap

Maar God is altijd aan het werk. Op de zaterdagavond was een groep jongeren bij elkaar op hun kamer in de Witte Herberg. Ze baden voor elkaar, en de Heilige Geest deed iets: een voorheen vrij onverschillige jongen, christelijk opgevoed maar onbekeerd vanbinnen, kwam tot overtuiging van zonde – precies wat Jezus zegt dat de Geest vaak als eerste doet, als mensen denken dat ze eigenlijk geen vergeving nodig hebben. Nadat hij zijn zonden had beleden (en o.a. pakjes sigaretten platstampte), kwam de Heilige Geest over hem. Hij kon niet meer stoppen met lachen. Een hemelse, onverklaarbare blijdschap kwam over hem. Een aantal anderen werd ook door God vergelijkbaar aangeraakt.

De dag erna hadden de andere jongeren ervan gehoord. Ze wilden wel eens weten wat voor ding hier aan de hand was. Dus die kamer, kamer 19, zat ineens volgepakt met jongeren.

En met hen gebeurde hetzelfde: overtuiging van zonde, en na het zonden belijden kwam de Heilige Geest. Blijdschap, spreken in tongen, profeteren. Als een lopend vuurtje ging dit nieuws ineens rond.

Weer een dag later kwam ik nietsvermoedend weer het terrein op. Ik werd meteen aangevlogen door een paar jeugdleiders die vertelden wat er gebeurd was. Ze haalden de jongens op bij wie het begonnen was. En al luisterend herkende ik: dit is waar we voor gebeden hebben. Ik besloot meteen alle protocollen te omzeilen en zei: jullie zijn vanaf vandaag deel van ons team jeugdleiders. Het hele team werd geraakt door deze uitbraak van Gods kracht, en zo konden we het samen verder verspreiden onder alle jongeren op de camping.

Met wijsheid opereren

Aanvankelijk was niet iedereen er blij mee. Het werk van de Heilige Geest kon op nogal wat achterdocht rekenen. Sommigen kwamen uit kerken waar werd geleerd dat dit soort manifestaties alleen voor vroeger waren. Ook was er wantrouwen vanwege (echte of vermeende) excessen in charismatische kringen. Dus we moesten met wijsheid opereren. Omdat niet iedereen het kon begrijpen, werd er met mij als verantwoordelijke afgesproken dat we niet over het werk van de Geest spraken vanaf het podium, en dat er alleen met

jongeren werd gebeden om de Heilige Geest als ze er zelf om vroegen. Dat was prima, want we spraken toch vooral over het kruis, bekering, genade, heiliging en toewijding – en als gevolg daarvan kwam de Geest. En alle jongeren konden over niets anders meer spreken dan wat er allemaal aan het gebeuren was, dus iedereen vroeg ernaar.

We kregen bezorgde ouders op ons kantoor: 'Mijn zoon, mijn dochter, spreekt in tongen! Hoe kan dat?!' Maar... dan zagen we ze een week later terug: 'Mijn tiener doet de afwas... vraagt vergeving... bidt, zingt en leest de hele dag de Bijbel... ga maar door.' Aan de vruchten kent men de boom, zegt Jezus. En de vruchten van echte bekering waren overal zichtbaar. Ook broeders en zusters die in het begin nog wat wantrouwend waren over wat er gebeurde, kwamen aan het eind van de zomer naar me toe en zeiden: 'Normaal moeten we twee, drie keer per zomerweek 's nachts ons bed uit, de politie erbij halen, relletjes sussen, jongeren de camping afsturen... maar dit hele jaar: niet één keer!' Het grootste ordeprobleem dat jaar was geluidsoverlast. Want de jongeren wilden niet stoppen met bidden en zingen. Dus moesten we op zoek naar geluiddichte plekken waar ze daarmee tot het ochtendgloren konden doorgaan.

Niet alles was perfect. Naast tegenstand waren er interne brandjes. Valse leringen die wilden

*Normaal moeten we twee, drie keer per
zomerweek 's nachts ons bed uit, relletjes
sussen, jongeren de camping afsturen...
maar dit hele jaar: niet één keer!*

binnendringen, waaronder de 'hypergenade' die zich keerde tegen bekering, heiliging en zonde belijden. Maar God gaf ons dwazen telkens wijsheid die we zelf niet hadden, als we Hem ernstig zochten. Alle eer aan Jezus alleen!

Veel van de jongeren die in die eerste periode zijn geraakt door deze opwekking, zijn jarenlang eerst zelf jeugdleider of muzikant geworden, en daarna oudste, voorganger, zendeling of anderszins actief in kerken of bedieningen, en vruchtbare christenen op hun werk en in de maatschappij geworden. De meesten staan nog met elkaar in contact en als we bij elkaar zijn, voelt het weer als een heerlijke warme familie.

Door de jaren heen is deze Goddelijke golf verder doorgegaan. Ook naar de volwassenen toe, en de familie Hobelman zelf. Wat dankbaar zijn we ook aan Gerhard en Jannita, die altijd zo ontvankelijk en enthousiast zijn geweest voor wat God aan het doen was. Enorm dankbaar zijn we dat met Royal Mission dat werk van Gods Geest vaste vorm heeft gekregen.

Nu zien we op zoveel plekken dit soort uitbraken, wat een zegen. Met De Betteld inmiddels als een best wel centrale plek in die beweging. Laten we allemaal niet tevreden zijn met niks minder dan telkens weer zo'n authentiek werk van de Geest, tot eer van de geweldige Naam van Jezus! ●

Spreek tot de verbeelding

In de loop der jaren is er veel veranderd, ook op het gebied van communicatie en de huisstijl van de Betteld. Die heeft al die jaren een eigen filosofie die paste bij alle logos'. Vader Hobelman was een boer in hart en nieren. Er was een gedicht over 'en de boer ploegde voort'. Daar hoort een gietijzeren afbeelding bij die hangt op veel boerderijen in de Achterhoek. Dit werd het eerste logo van de Betteld. Je ziet het hiernaast op de auto. De slogan was in deze tijd: 'de hand aan de ploeg'.

Toen de techniek zich verder ontwikkelde, was het ook tijd om het logo door te ontwikkelen. De naam 'De Betteld' werd geïntegreerd in het logo en stond er niet langer los boven. Dit logo werd op alle uitingen gebruikt. De slogan bij dit logo was: 'voor verantwoorde recreatie'.

We spoelen vooruit naar 2003. Er werd een compleet ander logo ontwikkeld. De C is het symbool voor de christelijke identiteit. Het meer was aangelegd, dus er was groen, water en een zonnetje. De mensen tonen het recreatieve element. De langste tijd gebruikten we hierbij de slogan: 'voor recreatie die meer is dan ontspanning'.

Met de groei van 1 naar meerdere vestigingen moest er worden nagedacht over een zogehete corporate identity. Wat stralen wij als bedrijf uit en hoe blijft elke vestiging uniek? Het huidige logo werd in 2017 ontwikkeld. De kroon in het logo staat symbool voor Gods koninkrijk, maar het zijn ook mensen die met elkaar verbonden zijn. Iedere vestiging heeft zijn eigen kleur. Ook zie je hier als eerst de slogan Go(e)d ontmoeten. Wat slaat op zowel de horizontale als de verticale ontmoetingen die je op de Betteld hebt. Met elkaar en dus met God.

Een onvergetelijke reis

Een onvergetelijke reis van dertien jaar in het kinder- en jeugdwerk op De Betteld samen met Royal Mission.

Het is voorjaar 2008. Martin krijgt een e-mail van Christian Tan, die verantwoordelijk is voor programma en jeugdwerk op De Betteld.

‘Wil je komende zomer gastspreker zijn tijdens een vakantieweek? Eén van de vaste sprekers is namelijk uitgevallen.’ Christian had Martin op de EO-Jongerendag gehoord en durfde het aan om hem uit te nodigen zonder dat hij hem echt kende.

Wij zijn op dat moment hoofd jeugd- en kinderwerk in de Bethelgemeente in Drachten en nog nooit op De Betteld geweest. Toch spreekt de uitnodiging om een week vakantie te combineren met spreken ons aan. Die zomer zetten we als gezin met twee jonge kinderen onze eerste stappen op het prachtige terrein in Zelhem en ontdekken het bijzondere wat daar al jaren gaande is. Tegelijk zien we ook de kansen die er liggen om meer voor kinderen en jongeren op te zetten.

Vernieuwingsplannen

De eerste week Betteld zit erop, de auto is ingepakt en Gerhard komt nog even afscheid nemen van Martin en Karin. Er ontstaat een gesprek waarin Karin zegt: 'Als je nog ideeën wilt voor het kinderwerk, dan heb ik die zeker voor je. Er kan veel toegevoegd en gemoderniseerd worden.' Die woorden neemt Gerhard serieus en niet veel later worden de eerste plannen gemaakt voor vernieuwing van het kinder- en jeugdprogramma op De Betteld.

Het bestaande team van kinderwerkers is al vele jaren trouw betrokken en daarom wordt eerst ingezet op het zingen met kinderen. De zomer van 2009 is de start van Kids Praise. Elke ochtend een half uur zingen en swingen met kinderen. Heerlijk! Enthousiast en soms heel rustig vol overgave. Twee zomers lang zijn kinderen 's ochtends te vinden bij de Kids Praise en groeit de vraag naar meer. Zo ontstaat er in 2011 een compleet nieuw kinderprogramma met de naam MEGA-kids.

Ook voor de jongeren ziet Martin als fulltime jeugdwerker enorme mogelijkheden. Martin nodigt Gerhard uit op het tienerevent Square in Drachten om hem te laten proeven aan wat er mogelijk is met tieners. Meteen zegt Gerhard: 'Dit wil ik ook op De Betteld.' Vanuit die passie wordt een compleet nieuw plan gemaakt. Deze fase valt precies samen met het moment dat Martin en Karin met Royal Mission starten. Zo krijgt het nieuwe tienerprogramma de naam Royal Adventure.

Vanaf de zomer van 2009 worden tieners zes weken lang meegenomen in een ideale combinatie van hoogstaande activiteiten en diepgaande ontmoetingen. Elke maandagmorgen beginnen we met een schuimspel en al snel wordt dat dé kick-off van Royal Adventure. Ook de jeugddiensten, gesprekken in teams, het voetballen en volleyballen, de nieuwe vriendschappen... het is meteen een feest! Die eerste zomer nemen 250 tieners en leiders deel en kunnen we gaan investeren in de groei die komen gaat.

Investing in leiders en kinderen

Zodra het totale kinderprogramma door Royal Mission verzorgd wordt, ontwikkelt ook MEGA-kids verder. Het aantal kinderen dat mee wil doen, neemt elk jaar toe. Daarom wordt er continu geïnvesteerd in nieuwe leiders, de kwaliteit van de coaches en een trainingsprogramma voor de jonge leiders. Er zijn trainingsavonden tijdens de zomerweken en je kunt assistent-coach worden als groeistap in je ontwikkeling als leider. Ook de kinderen kunnen al groeien in verantwoordelijkheid door buddy te worden en mee te helpen organiseren. Nu het team groter wordt, kan het programma ook uitgebreid worden met de mini-MEGA-kids, speciaal voor groep 1 en 2 kinderen.

Royal Adventure maakt een gelijkwaardige ontwikkeling door. Omdat steeds meer tieners willen deelnemen, komt de focus nog meer op het werven en trainen van nieuwe leiders. Elk jaar

weer breidt het leidersteam zich uit, groeit het aantal coaches en assistent-coaches. Training wordt belangrijker en daarom worden steeds meer momenten in de week besteed aan onderwijs en toerusting. Door de jaren heen worden die avonden een samenwerking tussen alle leiders van Royal Adventure en MEGA-kids.

Uniek en bijzonder

Er zijn zoveel unieke momenten en bijzondere verhalen. Kinderen die knielen aan het kruis en met betraande ogen hun leven willen toewijden aan Koning Jezus. Jongens, waarvan iedereen denkt dat ze niet van zingen houden, die vol overgave staan te brullen en bewegen. Getuigenissen en optredens van kids voor hun ouders in een overvolle en snikhete Ark aan het einde van een MEGA-kids week. Of juist tientallen kinderen die hun ouders gaan zegenen in de gezinsdienst. Ook bij de tieners is het door de jaren

heen een aaneenschakeling van gezellige, hilarische en aangrijpende momenten. In groepjes over het terrein en klusjes doen om geld in te zamelen voor een project. Lachen om domme sketches of leuke grappen. Of geraakt worden tijdens een preek en samen intens napraten over eenzaamheid of geliefd zijn. Natuurlijk kunnen we al die momenten van Gods kracht niet vergeten. Wonderen van genezing, waarbij jongeren door de zaal rennen omdat ze geen pijn meer hebben. Ook op het sportveld hebben we kneuzingen en zelfs spierscheuringen ter plekke zien genezen.

Ook de gezelligheid en onderlinge vriendschappen zijn uniek. Tussen kinderen, tieners én leiders. Lekker chillen op het terras, een gitaar erbij en heerlijk hard zingen. Gezelschapsspelletjes of samen poolen in het café en dan als tiener liefst een leider of coach verslaan. Lang in de rij voor hete patat na een weergaloze dienst in de Ichtuszaal. Lekker ontspannen bij het water of juist met alle leiders eten in de herberg. Kampvuur op het plein of meedoen met een huifkartocht. En als extra bonus een spontane doopdienst bij het meer, waar honderden campinggasten bij aansluiten en meevieren.

Explosie in kwaliteit en kwantiteit

Het partnerschap tussen De Betteld en Royal Mission begon in 2009 en heeft een enorme vlucht genomen. In kwaliteit én in kwantiteit. Waar we in het eerste jaar maximaal 100 kinderen per week ontvingen, gaan we nu geregeld over de 250 kids en werken meer dan 300 leiders mee gedurende de zomer. Ook Royal Adventure is geëxplodeerd in aantallen. Van 250 deelnemers en leiders over de hele zomer zijn we vermenigvuldigd naar 1.300 tieners en 400 leiders in de zomer van 2021. Gedurende de jaren zijn ook de mei- en de herfstvakantie erbij gekomen en dit jaar gaan we voor het eerst zeven weken RA verzorgen in de zomer.

We zijn ouders dankbaar voor het vertrouwen, leiders voor hun toewijding en inzet en (assistent) coaches voor hun passie en geestelijk leiderschap. Een aantal kanjers zoals Sandy en Deborah, Gerlof en Margreet, Theo en Ina, Jeanet, Marcel, Ruben en zoveel anderen hebben een onmisbaar aandeel gehad in deze onvergetelijke reis. Maar bovenal willen we God zelf danken voor Zijn zegen en gunst op deze prachtige jaren. We hebben een unieke reis achter de rug en geloven dat het mooiste nog voor ons ligt. De reis gaat nog veel verder...

'In juli 2016 was ik 13 jaar oud en kreeg ik een aanraking met God. Op camping de Betteld, Zelhem. Op deze plek zag ik voor het eerst in mijn leven dat mensen blij waren met Jezus en echt leefde voor Hem. Dit werd mij later

duidelijk toen ik een week meedraaide in het programma van Royal Adventure. Ik werd tijdens één van de diensten uitgedaagd om Jezus aan te nemen in me hart. Geen idee wat er dan zal gebeuren. Ik kwam naar voren en bad kwetsbaar; 'Heer ik ken U niet maar als u er echt bent dan sta ik voor U open.' God raakte me aan en nu leef ik mijn hele leven voor Hem!'

Jelmer Visscher was 16 toen hij van God de opdracht kreeg om een boek, Vriend van de Almachtige God, te schrijven aan de hand van een visioen. Inmiddels zijn er al meer dan 1000 verkocht. Het boek is te koop via www.deepwaters.nl.

Ik kom al 11 jaar op de Betteld. Ik ben hier groot geworden met MegaKids en heb toen ik 8 was voor het eerst mijn hartje aan Jezus gegeven. Vanaf de middelbare school mocht ik helpen als leider en vond dit altijd echt fantastisch. MEGA-Kids is een plek waar ik veel heb mogen groeien en heb de ruimte gekregen om mijn talenten te ontwikkelen en hierin uit te stappen. Het altijd heel gezellig en super bijzonder om de kinderen meer van Jezus te leren. Zij zijn de volgende generatie waarin we zaadjes mogen planten en dit gebeurt dus al bij de Megakids vanaf 4 jaar.

Luna is 19 jaar en studeert aan de PABO. Bijna alle schoolvakanties is ze op de Betteld te vinden en ze houdt van mensen vertellen over Jezus.

Love is in the air

Ontmoet Gert Jan en Chrissy-anne Lammers. Ouders van Davi (2 jaar) en Liam (0 jaar) en woonachtig in Veenendaal. Chrissy-anne is communicatiemedewerker bij Mozaiek0318, een kerk in Veenendaal. Gert Jan is Ambulant hulpverlener bij Zorg op Maat. Een echt 'Betteld stelletje' en inmiddels bijna 10 jaar getrouwd.

Het verhaal van Gert Jan en Chrissy-anne begon in de zomer van 2005. Chrissy-anne kwam al een aantal jaren op de Betteld, omdat haar ouders een eigen plekje hadden op de Enk. Ook Gert Jan was er regelmatig te vinden. Het was slechts 25 minuten rijden van waar hij woonde en zijn beste vriend had ook een vaste plek op de camping. Chrissy-anne: "We ontmoetten elkaar tijdens een dienst. Met een hele groep jongeren zaten we altijd links vooraan en volgden we alle diensten." Wat volgde waren eindeloze sms-berichten, veel telefoongesprekken en uiteraard zorgden ze er voor dat ze elkaar zoveel mogelijk zagen tijdens evenementen en vakanties op de Betteld, aangezien ze ver uit elkaar woonden.

Ze waren 14 en 16 jaar (2006) toen ze verkering kregen. Gert Jan: "Op de Betteld hebben we ontelbare mooie momenten meegemaakt. We genoten van bijzondere diensten en het onderwijs gaf veel verdieping in onze relatie met Jezus. Het maakte dat we ons lieten dopen, op zoek gingen naar Gods stem en Zijn leiding in ons leven."

Een aantal jaar later wilden Gert Jan en Chrissy-anne ook graag wat teruggeven aan de Betteld. Gert Jan: "We wilden ons graag opgeven als jeugdleider, maar dit was tot onze grote verbazing niet meer mogelijk. Er was een club, genaamd Royal Mission, die het jongerenwerk had overgenomen." Ze besloten zich aan te melden en hadden vervolgens een te gekke zomerweek waarin ze de leiding

hadden over 2 groepjes met toffe tieners. Gert Jan besloot betrokken te blijven bij Royal Adventure. Gert Jan: "Het is mooi om al jarenlang betrokken te mogen zijn, te mogen leren en groeien in leiderschap en levens van tieners en jeugdleiders veranderd te zien worden door de ontmoeting die ze hebben met Jezus."

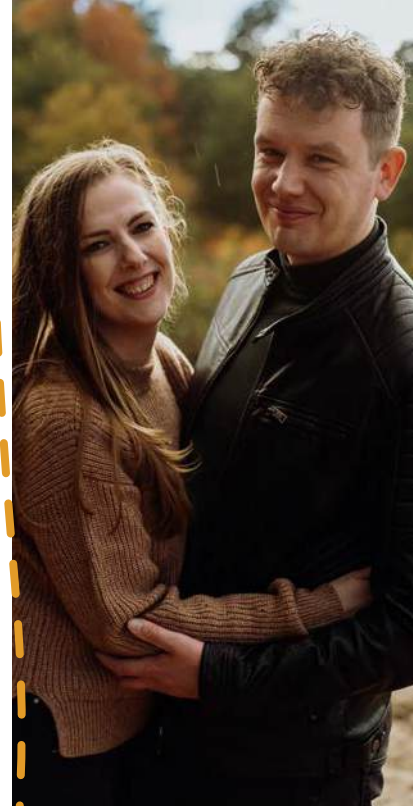
Chrissy-anne doet auditie voor het worshipteam en gaat het jaar daarop meedraaien (toen onder leiding van Hanne de Vries, inmiddels onder leiding van Sarah Ben Hamida). Vanaf dat moment is ze ieder jaar betrokken bij de jongerendiensten en bijbelstudies. Chrissy-anne: "Ik heb ontzettend veel geleerd en ben blij dat ik de kans kreeg om op de Betteld te groeien naar een rol als aanbiddingsleider."

"wie weet ontmoeten wij hier onze toekomstige schoondochters"

In oktober 2012 zijn ze getrouwd. En in 2014 besloten ze om samen een bijbelschool te gaan volgen in Rotterdam, om zo meer verdieping te krijgen in hun relatie met God. Chrissy-anne volgde de 'worship track', en ontwikkelde zich zo verder als aanbiddingsleider. Gert Jan meldde zich aan voor de 'mission & ministry track'. Gert Jan: "Na drie hele mooie jaren in Rotterdam Zuid was het voor ons tijd om verder te gaan. Voor een Brabantse en een Achterhoeker was Rotterdam Zuid toch iets teveel van het goede. We zijn daarom in het midden van Nederland gaan wonen; Veenendaal. We bleven elke zomer terugkomen naar de Betteld om daar betrokken te zijn bij het jeugdwerk en het muziekteam."

In 2019 werd hun eerste zoon, Davi, geboren. Verre vakanties werden daardoor steeds minder aantrekkelijk, maar waar ga je dan naartoe? Chrissy-anne: "Ik stelde Gert Jan voor of het geen optie was om een caravan op de Betteld te kopen. Hij was enthousiast! Sinds de zomer van 2021 zijn we trotse eigenaar van een fantastisch plekje."

Inmiddels hebben Gert Jan en Chrissy-anne er een zoon bij: Liam. Gert Jan: "Afgelopen paasweekend zijn we voor het eerst als gezin van vier naar de Betteld geweest. Voor ons is de Betteld een veilige plek, waar we onze kinderen met een gerust hart vrij kunnen laten rondlopen straks. We hopen dat het voor onze kinderen net zo'n gezegende plek mag worden als dat het voor ons is geweest. Dat ze zich er mogen ontwikkelen in wie ze zijn, maar vooral ook in hun relatie met Jezus. En wie weet ontmoeten ze daar ook wel onze toekomstige schoondochters!" ●

De passie, energie en liefde van het Betteld-team

De grote, wereldwijde EMDC-conferentie in het kleine Zelhem

In 2009 bezocht ik een kleine conferentie bij De Betteld. Ik had de intentie om de bezoekers te ontmoeten met het doel deze uit te nodigen voor onze grotere, jaarlijkse conferentie Eurasia, Media and Distribution Conference (EMDC) in Duitsland. EMDC stelt zich ten doel om media te produceren en te distribueren voor zending wereldwijd.

Toen ik arriveerde en de hele accommodatie (waaronder de zalen en chalets) en de faciliteiten bekeek, kwam de gedachte bij mij op om deze locatie te gaan gebruiken voor de wereldwijde EMDC-conferentie. We waren er in Duitsland uitgegroeid.

Eerst dacht ik dat het niet zou lukken. Ik vroeg naar de operationeel directeur Carlino Bus en sprak met hem. We liepen samen rond en ik beschreef onze behoeften. Hij bleef zeggen 'Geen probleem, dat kunnen we regelen'. Ik zei: 'Maar je zult niet in staat zijn om...', maar hij bleef reageren met 'Geen probleem, dat krijgen we voor elkaar.' Ik herinner me levendig dat we op het balkon in de grote zaal stonden. Ik legde wat zaken uit die me nagenoeg onmogelijk leken. Carlino zei: 'We zetten dit hier neer en dat daar, enzovoorts.'

Ik dacht dat hij niet goed wijs was. Op dat moment realiseerde ik me dat hij net zo 'gek' was als wij. Je doet je stinkende best om voor elkaar te krijgen wat je wil bereiken.

Geen probleem

Na een tijdje was ik overtuigd geraakt dat alles zou lukken, ook al waren de voorzieningen niet helemaal zoals we ons hadden voorgesteld. Wat we ook nodig hadden was passie, energie en liefde van het team. Dat laatste was ook waar we precies naar zochten. 'Geen probleem, dat regelen we voor u.'

Het is niet eenvoudig om een locatie te vinden die kan werken met mensen die uit meer dan 75 landen komen. Dan gaat het ook om visakwesties, talen, etc. 'Prima, dat pakken we op.'

Het is niet eenvoudig om een plaats in Europa te vinden waar mensen met niet-westerse budgetten terecht kunnen. 'Dat krijgen we voor elkaar.'

Het is niet eenvoudig om alle transport te regelen met shuttlebussen vanaf Schiphol en andere luchthavens en treinstations voor 650 bezoekers. 'Dat kunnen we regelen.'

Het is niet eenvoudig om huisvesting te vinden voor al deze mensen. 'Dat zullen we ook doen'

met de inzet van naburige parken en zetten daarbij een shuttleverbinding op met minibussen, geen probleem.'

Het is onmogelijk om voldoende aparte trainingsruimtes te hebben voor meerdere dagen voor praktische training. 'Dat kunnen we opzetten met scheidingswanden van pipe & drape en tenten.'

Het is vast heel moeilijk om de professionele zorg van Carlino te vervangen, vroegen we ons af toen deze een andere baan kreeg elders. 'Dat kunnen we. '

Dat deden ze ook met de komst van Dirk. We houden van hem en de hele staf van De Betteld.

Het was de laatste dag van de laatste EMDC, na bijna drie weken met een druk schema en meer dan 600 mensen die kwamen en gingen. Ik zat met Dirk de cijfers op een rij te zetten. Ik verwachtte dat hij me zou vertellen hoeveel moeite het had gekost en dat was absoluut waar. Ik vergeet dit nooit. Met betraande ogen vertelde hij me hoeveel het voor hem en het team had betekend om zorg te dragen voor zoveel mensen uit de hele wereld. In plaats van me een uitbrander te geven of me er aan te herinneren hoeveel problemen we hadden veroorzaakt zei hij: 'Kom alstublieft de volgende keer weer terug.' Dat doen we dan ook zeker in 2022.

Om veiligheidsredenen is het niet mogelijk om foto's te laten zien van de vele honderden nationale leiders die werden getraind en voorbereid voor hun taak. Wel geven we ons logo en onze website, zodat iedereen kan zien wie we zijn en wat we doen.

De Betteld, heel erg bedankt voor het medemogelijk maken van EMDC.

Steve Baughman, chairman EMDC network – emdc.info •

Karim Landoulsi

In 2017 maakte ik voor het eerst kennis met De Betteld in Zelhem. Daarvoor had ik al een keer mogen spreken in Cadzand, waar ik in 2014 de familie Hobelman voor het eerst ontmoette. Het heeft vanaf het eerste moment een diepe indruk bij mij en mijn gezin achtergelaten. Elke keer weer zagen we tieners en jongeren intens verlangen naar God en zich vanaf het eerste moment naar Hem uitstrekken. De krachtige combinatie van 'hoogstaande activiteiten en diepgaande ontmoetingen' maakte dat velen zich overgaven aan God.

Aankomende zomer mag ik voor de elfde keer verbonden zijn met dit geweldige werk, meedoen met het schuimspel, weer veel te fanatiek mee volleyballen en nog tot laat gesprekken hebben met jonge leiders (en natuurlijke ons jaarlijkse potje Risk). Maar ook zal ik weer met tranen in mijn ogen mogen zien hoe jonge levens geraakt worden door de liefde van God en mensen, de intense strijd ervaren waar sommige tieners mee te kampen hebben en doorbraken meemaken wanneer we met elkaar God aanbidden.

Door de jaren heen hebben veel jonge mensen gekozen voor God, bevrijding meegemaakt, vriendschappen gesloten en keuzes gemaakt. Als dit bij elkaar komt: een groep jongeren en leiders die verlangen naar God en God die verlangt te werken, dan is dat een krachtige combinatie. Op De Betteld gebeurt dat! Dan gaat het dak eraf.

De laatste herfstweek in 2021 hebben we een bijzondere tijd gehad waarbij we de jongeren hebben uitgedaagd om zelf in actie te komen en aan de slag te gaan. Een van de opdrachten was om zelf een psalmenbundel te schrijven. Ik wil graag met een van de psalmen afsluiten, die toen door een van die jongeren geschreven is, en daarmee de nieuwe generatie laten spreken.

Een krachtige combinatie

Onzeker over mezelf,
maar U heeft mij schitterend gemaakt.
Onzeker over de toekomst,
ook al heeft U de weg al gebaad.
Onzeker over de talenten die ik heb,
ook al weet ik dat U ze aan mij heeft gegeven.
Onzeker over mijn stem.
Wanneer is het mijn moment om te spreken?

Alleen maar nooit verlaten,
wetende dat U altijd bij mij bent.
Alleen maar U houdt mij in de gaten,
U ziet waar ik ga en sta.
Alleen, maar U geeft antwoord,
ook al voel ik me door mensen niet altijd gehoord.
Alleen, maar met U samen
wil ik door het leven gaan
Met U wil ik zoeken
naar de mensen die ik een stem mag geven.
Met U wil ik dienen
de mensen die zelf geen kracht meer hebben
Met U wil ik kijken
naar de mensen die zich niet gezien voelen.
Met U wil ik luisteren
naar de mensen die vanbinnen huilen.

Voor U wil ik zingen, elke seconde van mijn leven.
Voor U wil ik juichen en danken elke dag.
Voor U wil ik gaan, zodat eenieder U zal zien.
Voor U wil ik mijn leven geven,
opdat ik het mooiste leven mag leven.
Dank U wel. Duizendmaal dank.

Psalm 55, Uit de speciale Psalmenbundel,
geschreven tijdens een jongerenweekend op
De Betteld, najaar 2021

Gezocht:

Evangelische camping

**DE BETTELD, Aaltenseweg
11, 7021 HR Zelhem zoekt
een diaconaal medewerker
voor administratieve
werkzaamheden van januari
tot eind oktober.**

Bel of schrijf even.

Anneke ten Klooster

Met deze advertentie in de EO-Visie in 1987 begonnen mijn mooie jaren als 'Anneke van De Betteld'. Ik was negentien jaar, een blij kind van God en had net de meao Toerisme afgerond. Het sollicitatiegesprek met de broers Gerhard en Marten was kneuterig Achterhoeks. Gezellig aan de koffie in de woonkamer. Baby Bas, zoon der vertroosting, was net geboren. Gerhard verscheen met een wilde krullebos en baard! Het klikte goed, ook met Jannita en Ina. Fijne gezinnen om mee te werken.

Het werd direct omgezet in betaald werk: een gebedsverhoring voor mij. Zelfs huisvesting werd geregeld: ik ging op kamers in Zelhem. In de wintermaanden was het kantoor gevestigd in een slaapkamer(tje) aan huis. Koffiedrinken was bij toerbeurt bij moeder Annie, bij Jannita of Ina. Er was net geïnvesteerd in een computer, jaja! Ik moest alle 3000 adressen en 300 reserveringen in de computer zetten. Aan de slag dus. De hand aan de ploeg, zoals destijds het logo van de Betteld weergaf. Dat logo was gebaseerd op Lucas 9:62!

Vijf jaar heb ik vanuit Gods liefde gegeven en ontvangen. Samen met het Betteldteam mocht ik ontspanning bieden naar ziel, geest en lichaam. Uniek! Het werk bleek zeer divers, met name administratie en receptiewerk. Daarnaast sprong ik bij in de winkel, de kantine, de schoonmaak. Ik bedacht activiteiten voor het programma, werkte

vakantiekrachten in, ging mee als reisleidster in de Betteldbus naast chauffeur Klaas, peddelde de camping over om telefoontjes door te geven, mocht notuleren, was betrokken bij het Witte Café team, bood een luisterend oor en... af en toe verschoonde ik de luier van een Hobelmankind. De persoonlijke contacten met gasten en het Betteldteam waren goud waard! Je krijgt een band met elkaar en beleeft onvergetelijke momenten. Met Pinksteren mocht ik een keer meevaren in een luchtballon. Een hartenwens ging in vervulling.

Tijdens het recreatieseizoen heerste een gezellige en soms rommelige dynamiek. Het programma bood zoveel opbouwends, van boeiende sprekers en concerten tot de sportieve Tienkamp, vrolijke familieavonden, spannende helikoptervluchten en droppings. Mijn persoonlijke geloof en dat van velen is beproefd, maar vooral verrijkt. Op een evangelische camping zijn zegeningen en zorgen, ploegen is soms zwoegen. Wat ik de gegroeide Betteldgroep toewens: blij als ploegende landman vooruit- én omhoogzien. Aan God alle glorie!

In de hemel gaat ons lied door

Sarah Ben Hamida

Toen ik achttien jaar was, zong ik voor het eerst mee op De Betteld en rolde al snel bij Hanne de Vries en Job van de Kamp in het team om mee te zingen en vervolgens mee de aanbidding te leiden. We zijn ondertussen 13 jaar verder en sinds de afgelopen 7 jaar ben ik coördinator voor de worship en verzorg ik samen met geweldige teams de worship tijdens de vakantieweken.

Het toffe aan De Betteld is, dat wie er ook staat, of welke week het ook is, aanbidding gaat door. De Betteld is een plek waar er altijd aanbidding is geweest, al lang voordat ik er ook maar iets mee te maken had.

Een eeuwig lied

Aanbidding is iets wat al generaties lang gebeurt en ook nog generaties lang door zal gaan. En zelfs al zou ons aardse lied stoppen, in de hemel gaat het door. Miljoenen engelen rondom de troon aanbidden God en bezingen Zijn heiligheid 24/7.

Op het moment dat wij gaan aanbidden, versmelten wij met een stukje hemel. Wij stappen in op het lied dat constant gaande is. En dit blijft iets overweldigends. Want dat betekent dat het zoveel verder gaat dan mijn lied, mijn playlist of datgene dat wij bouwen op De Betteld. En tóch hoort Hij ons en reageert Hij op onze aanbidding.

Eenheid in verscheidenheid

Op De Betteld komen we samen met vele verschillende denominaties, dus ook verschillende muzikale achtergronden en misschien zelfs theologiën rondom aanbedding.

Persoonlijk vind ik het altijd gaaf om een brug te bouwen tussen alle denominaties en samen in eenheid God de eer te geven tijdens de diensten. Of dit nou bij de jongerendiensten van Royal Adventure is waar we helemaal uit onze plaat gaan op de nieuwste hits van Hillsong Young and Free en waar we diepe en rauwe ontmoetingen hebben met God, of dat dit is tijdens de volwassenen Bijbelstudie waar er ook zoveel verschillende mensen met zoveel verschillende verhalen zitten.

Verlangen

Het doel van ons muziketeam is om alle Betteldbezoekers te ontmoeten op de plek waar ze zijn en ze uit te nodigen en aan te moedigen een volgende stap te zetten. Dit kan betekenen dat iemand überhaupt voor het eerst meezingt of zijn hand opheft in aanbedding. Maar ook om (opnieuw) ruimte te creëren om God te ontmoeten die week. Het feit dat mensen naar een dienst komen, zegt mij al dat er honger is. Dat er verlangen is om God te ontmoeten.

Ontmoetingsplek

Het is dus ons voorrecht om mensen daarin voor te gaan en mee te nemen naar die plek van ontmoeting, die plek van aanbedding waar God Zijn kinderen ontmoet. Deze 'plek' is vaak een stuk dichterbij dan we kunnen denken. Ik geloof namelijk dat aanbedding begint bij God. Aanbedding gaat over het innige liefhebben van iemand. Het adoreren van iemand. God is degene die allereerst al Zijn pijlen op ons had gericht, om ons hart te veroveren. Hij wil niets liever dan met ons in relatie zijn en heeft dan ook alles gegeven om die weg vrij te maken. Het bloed van Jezus is genoeg. Het kruis is genoeg. Jezus heeft het volbracht. Wij mogen in alle vrijmoedigheid voor de Vader komen om dáár heling, genezing, bevrijding, hoop en kracht te ontvangen. We hoeven niet eerst allerlei stappen van heling of bevrijding

te ondergaan alvorens we komen. Nee, het is juist op die plek van ontmoeting waar dit plaatsvindt.

Proef en zie dat God goed is

Daarom is aanbedding soms een kwestie van verbinden met je hart en verbinden met Gods hart. In het hier en nu. Op de plek waar we nu staan in ons leven. En dan, dan ga je de God van herstel ontmoeten. De God van leven, de God van hoop. En dát doet aanbidden. Dát doet je zeggen: 'GOD IK HOUD VAN U, U BENT GOED!' De Bijbel zegt: Kom proef en zie dat God goed is. We mogen dit dus ervaren!

Ik geloof daarom dat aanbedding niet iets droogs of saais hoeft te zijn, omdat het niet saai is om God te ontmoeten. En als het dan momenten stil en droog lijkt, of we gaan door seizoenen van verdriet of pijn, dan kunnen we putten uit die eerdere ontmoetingen en Hem aanbidden. Dwars door alles heen. Dan kunnen we zeggen: 'Ik weet dat U goed bent, ik weet dat U liefde bent, want ik heb het met mijn eigen ogen gezien, ik heb het zelf ervaren.'

Er komt kracht vrij als we met elkaar de naam van Jezus belijden, Hem ontmoeten en Hem eren. Dat brengt de hemel op aarde en bouwt de troon van God. En daar waar de troon van de Koning is, daar regeert de Koning in Zijn Koninkrijk. Onze aanbedding heeft daardoor direct en indirect invloed op onze families, onze omgeving, ons land én daarbuiten.

Een enorm voorrecht

Hoe gaaf dus, dat we dat gezamenlijk doen op De Betteld. Gewoon in een vakantieweek.

En eerlijk, negen diensten per week, zes weken lang in de zomerperiode, dat is soms behoorlijk intensief. Ik sta niet elke ochtend 'in vuur en vlam' op, of 'voel het niet' altijd. Maar elke keer weer word ik dan geraakt door Gods trouw, die veel verder gaat dan onze visie of voorbereidingen. Ik word geraakt door de honger van mensen in de zaal. Ik word geraakt door de passie en bereidwilligheid van de bandleden. Het is en blijft een enorm voorrecht.

Voldaan

En naast dat er dus geestelijk van alles gebeurt, is het voor ons als band ook altijd enorm leerzaam.

Als kernteam zijn we altijd opzoek naar nieuw, jong talent om toe te voegen aan onze teams.

De Betteld is de ultieme plek om nieuw talent de ruimte te geven om te groeien. Want je maakt wat meters in zo'n week doordat we veel spelen en gaan voor kwaliteit.

We maken teams van doorgewinterde muzikanten in combinatie met jong talent, zodat er wordt geleerd om te coachen en er gecoacht wordt. Er is ruimte om nieuwe dingen uit te proberen, visie te ontwikkelen en te sparren. Aan het eind van een Betteldweek zijn er vaak weer nieuwe vriendschappen ontstaan, nieuwe lessen geleerd en gaan de meeste muzikanten moe maar héél voldaan naar huis.

De Betteld is een plek waar we samen God ontmoeten, en daar raak ik nooit op uitgekeken. En we beginnen niet elke week opnieuw, maar we bouwen verder waar we gebleven waren. Dus, kun je nagaan wat ons nog te wachten staat! ●

Hemeltijd

Er is overal een tijd voor
Een tijd voor alleen zijn,
Een tijd voor een vriend.
Er is overal een tijd voor
Een tijd voor stil zijn,
Een tijd voor een lied.
Hier in het nu
Is de tijd alleen voor U!

Laat Uw koninkrijk komen
Laat Uw liefde regeren
hier in ons midden,
hier in ons midden!
Dat wat is in de hemel
laat het hier zijn op aarde
Heer, wij bidden,
Heer, wij bidden:
Meer van de hemel hier op aarde!
Meer hemel op aarde!

Er is overal een tijd voor
Een tijd voor hard werken,
Een tijd voor de rust.
Er is overal een tijd voor
Een tijd voor huilen
Een tijd voor een kus.
Maar hier in het nu
Is de tijd alleen voor U!

Hier willen wij zijn
in Uw aanwezigheid.
Het is nu tijd
voor Hemeltijd

Hier mogen wij zijn
in Uw aanwezigheid
Dit is dé tijd;
Hemeltijd!

gaat niet verloren,
ontvangt het leven
dat nooit meer ophoudt.

Reni en Elisa Krijgsman zijn al ruim 30 jaar getrouwd, hebben 3 volwassen dochters en 2 kleinzoons, waar ze super trots op zijn. Je kunt ze kennen van hun bij betrokkenheid bij Opwekking of van hun sololalbums. Hun bekendste lied is toch wel: "Als het leven soms pijn doet". Sinds 2007 zijn ze elk jaar te vinden op De Betteld als organisatoren van de conferentie "Hemeltijd".

“Laat Uw koninkrijk komen, laat Uw liefde regeren! Hier in ons midden, hier in ons midden! Dat wat is in de hemel, laat het hier zijn op aarde. Heer wij bidden: Meer van de hemel hier op aarde”.

Sinds 2007 organiseren wij een worshipconferentie op De Betteld. In eerste instantie onder de naam “Come to worship” en sinds 2015 onder de naam “Hemeltijd”. De naamwisseling is o.a ontstaan door wat bezoekers over de conferentie zeiden: “Een weekend lang in ontspanning bij God tot rust komen. Alsof de hemel op aarde was”. Wij zijn natuurlijk heel dankbaar dat deelnemers de conferentie zo beschrijven.

Onze doelstelling was vanaf het eerste begin dat het hart van de aanbidder diep geraakt en versterkt zou worden door intens en intiem contact met God en ook door persoonlijke ontmoetingen met Hem en andere deelnemers. Wij zagen onszelf niet alleen als aanbiddingsleiders of hosts van een conferentie, we zagen ons steeds meer als hosts van de hemel; de cultuur van God die we zoeken en uitnodigen in ons midden.

Als we denken aan daar waar De Betteld zich jarenlang voor heeft ingezet, dan merken we

dat zij zich ook inzetten om (de cultuur van) de hemel te faciliteren in de programma’s en conferenties die ze hosten en zelfs de ontspanning die ze faciliteren vanuit de camping.

Waar wij heel dankbaar voor zijn is hun partnership die zij al die tijd naar ons hebben getoond. Want zo konden we de handen ineenslaan om samen te zoeken naar wat de hemelse cultuur inhoudt en om daar zo goed mogelijk vertaling aan te geven. Wij voelden hun partnership heel erg in het er samen op uit zijn om God 100% Zijn werk te laten doen onder ons.

Gerhard en alle medewerkers van de Betteld, wij willen jullie zegenen met overvloed vanuit de Hemel, om overvloedig te kunnen zijn in dienstbaarheid, creativiteit en tomeloze liefde naar al diegene die jullie uitnodigen om een memorabele ontmoeting te hebben met God! ●

Een jaar aan het preken

Wim Grandia is een van de sprekers die een Bijbelstudie midweek van De Betteld verzorgen. 'Alles bij elkaar opgeteld is dat na 50 jaar bijna een jaar lang preken!' rekent hij uit. Hij kijkt terug op een tijd van veel mogen zaaien, maar ook mogen oogsten.

Reuzespannend

'Niek Dijkstra zat in het bestuur en was oudste in Huizen, waar ik af en toe kwam. Hij vroeg of ik eens een week op De Betteld wilde komen spreken. Ik herinner me de eerste avond nog heel goed, dat was de dagsluiting in de Ark. Ik was nog een jong broekie en vond het reuzespannend. Niek heeft mij toen echt bemoedigd. "Dit is een plek waar jij mag zijn en je mensen en God mag dienen", zei hij, niet wetende dat dat zo lang zou doorgaan. De "huisvesting" van die tijd was oud, maar prima', zegt hij lachend. 'We hadden het gevoel dat we niet tegen de caravan aan moesten leunen, want dan stortte hij in elkaar. Maar op een of andere manier hoorde dat bij die tijd. Dat was toen. Later kwam er een klein caravannetje bij. Dat gebruikte ik als mijn voorbereidingsplek. Het was oud, maar prima.'

Uitgeknepen spons

'Alles bij elkaar ben ik wel zo'n 20 jaar geweest. Vooral in de eerste periode waren dat dan twee weken. Dan deed ik op zaterdagavond de dagsluiting en op zondag de gezinsdienst. Op maandagochtend had je meteen twee diensten, voor tieners en 16+. Op dinsdag volwassenen. Op dinsdag nog een dagsluiting, op woensdag en vrijdag ook. En dan zat je op tien studies per week, keer twee. Aan het eind van die twee weken voelde ik me als een uitgeknepen spons! Het was erg intensief, want na de studie was ik vaak een uur of twee met mensen aan het praten en bidden. Daarna terug naar de caravan om me weer voor te bereiden voor

de volgende ochtend. Die tweede week was dus wel een soort "survival".'

Spannende periode

'Toen Marten en Gerhard gingen nadenken over ieders rol, ben ik acht keer geweest om dat proces te coachen. Het moest iemand zijn die

"Mag ik je bedanken voor de wijze woorden die je hebt gesproken?" zei de vrouw. Maar ik had helemaal niets gezegd!

beide personen vertrouwden. Voor De Betteld was dat de moeilijkste fase, een spannende periode. De beide broers Hobelman zaten er zowel zakelijk als persoonlijk in. Er was ook sprake

van verschillende familieculturen en geloofsbeleving. Dus waren dat veel dingen die tot frictie hadden kunnen leiden. Hoe leid je zoiets in goede banen? Achteraf denk ik: als ik in dat proces een steentje mocht bijdragen, ben ik daar erg dankbaar voor.'

De Betteld vroeger en nu

'Vroeger was nog duidelijk een pioniersfase, de start van een nieuwe landelijke bediening. Zo heb ik het ervaren. Het begin was een christelijke camping; dat is uitgegroeid naar een grotere visie: een centrum waar mensen worden opgebouwd.

Ik heb ook goede herinneringen aan Het Witte Café. Daar is de Wervelband ook gestart. Dat was professioneel, maar wel nog kleinschalig. Het was dan ook erg omschakelen naar de grote hal. Ik miste daar de intimiteit.

Een andere verandering zie ik in de manier van aansturen. Vorige week zei ik nog: "Gerhard is echt een visionair". Soms loopt hij harder dan de rest en misschien ook wel harder dan God!' Hij heeft nu een heel team mensen om zich heen, waardoor hij kan blijven dromen en de rest doordraait. Dat is een grote verschuiving.'

Wijze woorden

'Bij het voorbereiden van dit interview werd er een soort film in mijn hoofd gestart en kwamen er een heleboel herinneringen terug. En die variëren van kostbare momenten dat je mensen tot Jezus mag leiden en mensen innerlijke genezing mochten ontvangen. Maar ook veel verdriet. Het lijkt wel of De Betteld, zeker toen, een plek was voor mensen die hun verhaal in hun eigen gemeente niet kwijt konden, maar hier wel. Een van de dingen die is voorgevallen gaat over luisteren. Na afloop van een spreekbeurt kwam een vrouw naar mij toe die vroeg of ik tijd had. Zij heeft anderhalf uur lang onafgebroken zitten praten. Heel intens en best verdrietig. Aan het eind zei ze: "Mag ik je bedanken voor de wijze woorden die je hebt gesproken?" "Maar ik heb helemaal niets gezegd!" reageerde ik. Toen keek zij mij verbaasd aan en zei: "Toch voelt het alsof je heel veel wijze woorden hebt gesproken." Soms is luisteren dus al genoeg.'

Het vuur moet blijven branden

'Onlangs heb ik gesproken over Leviticus 6 waar Aaron en zijn zonen instructies krijgen voor het vuur voor het brandofferaltaar: het vuur moet altijd blijven branden. Daarom was brandstof op het vuur gooien de eerste taak van de mensen die de tabernakel binnenkwamen. Logisch, maar je moet het wel doen. Voor veel mensen is een tijd op De Betteld hetzelfde als nieuwe brandstof op hun persoonlijke vuurtje gooien. Dat is de bediening van De Betteld.'

50 jaar de Betteld

In 1972 begonnen Annie en Bertus Hobelman met hun kinderen op hun boenerf een kleine christelijke camping in het Achterhoekse dorp Zelhem: De Betteld. Anno 2022 - vijftig jaar later - is het een vakantiepark en conferentiecentrum, waar duizenden in de loop der tijd God en elkaar konden ontmoeten.

Ga mee terug in de tijd en lees in dit boek enkele verhalen, getuigenissen en belevenissen met foto's van de afgelopen 50 jaar.

Omdat God het werk op De Betteld via Bijbelstudies, worship, gebed en contacten heeft gezegend, is het in feite een bediening geworden met een unieke plaats in Nederland en sinds 2020 ook in België.

Vader Bertus Hobelman heeft in z'n hele leven nooit een tractor gekocht. Hij had drie fjordenpaarden: Koba, Fora en Nellie. De winnaars van de grote zeskamp werden in triomftocht over de camping gereden op de platte boerenwagen, uiteraard getrokken door een van de paarden.